

V Bruseli 25. 5. 2016
COM(2016) 287 final

2016/0151 (COD)

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

**ktorou sa mení smernica 2010/13/EÚ o koordinácii niektorých ustanovení upravených
zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch
týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb s ohľadom na meniace
sa podmienky na trhu**

(Text s významom pre EHP)

{ SWD(2016) 168 final }

{ SWD(2016) 169 final }

{ SWD(2016) 170 final }

{ SWD(2016) 171 final }

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

Audiovizuálne mediálne prostredie sa rýchlo mení z dôvodu rastúceho zblížovania televízneho vysielania a služieb šírených cez internet. Spotrebitelia čoraz častejšie pristupujú k obsahu na požiadanie cez inteligentné televízory alebo televízory pripojené na internet a prenosné zariadenia. Najmä mladí spotrebitelia sledujú videá vrátane obsahu vytvoreného používateľmi na internete. Tradičné vysielanie v EÚ si aj naďalej zachováva význam z hľadiska počtu divákov, príjmov z reklamy a investícií do obsahu (približne 30 % príjmov). Začínajú sa však objavovať aj nové podnikateľské modely. Vysielatelia rozširujú svoje činnosti online a nové subjekty ponúkajúce audiovizuálny obsah na internete (napr. poskytovatelia videa na požiadanie a platformy na zdieľanie videí) sú čoraz silnejšie a súťažia o rovnaké publikum. Na televízne vysielanie, video na požiadanie a obsah vytvorený používateľmi sa však vzťahujú odlišné pravidlá a rozdielne úrovne ochrany spotrebiteľa.

V stratégii pre jednotný digitálny trh (DSM) v Európe¹ sa vyzýva na modernizáciu smernice o audiovizuálnych mediálnych službách (AVMS)² tak, aby zohľadňovala tieto zmeny trhu, spotrebiteľského správania a technológií. Komisia sa musí sústrediť na rozsah pôsobnosti smernice o AVMS a na povahu pravidiel, ktoré sa vzťahujú na všetkých účastníkov trhu³ (najmä na podporu európskych diel⁴), ochranu maloletých a pravidlá reklamy.

Podľa tohto záväzku a v súlade s požiadavkami lepšej právnej regulácie⁵ Komisia vykonala hodnotenie *ex post* (nazývané aj „REFIT“). V rámci neho sa hodnotila účinnosť, efektívnosť, relevantnosť, zosúladenie a prínos smernice o AVMS pre EÚ a poukázalo sa na oblasti, v ktorých je priestor na zjednodušenie bez toho, aby boli ohrozené ciele smernice o AVMS.

• Súlad s existujúcimi ustanoveniami v tejto oblasti politiky

Smernica Rady 89/552/EHS, zmenená smernicami 97/36/ES a 2007/65/ES a kodifikovaná smernicou 2010/13/EÚ (ďalej len „smernica o AVMS“) zahŕňa pravidlá týkajúce sa „televízneho vysielania“ a audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie. Tento návrh zohľadňuje zmeny v audiovizuálnom prostredí od poslednej revízie, aby sa zabezpečilo, že smernica o AVMS bude predstavovať modernizovaný, pružný a perspektívny právny rámec.

¹ Oznámenie Komisie „Stratégia pre jednotný digitálny trh v Európe“, 6. máj 2015, COM(2015) 192 final, http://ec.europa.eu/priorities/digital-single-market/docs/dsm-communication_en.pdf.

² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/13/EÚ z 10. marca 2010 o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správny opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb (smernica o audiovizuálnych mediálnych službách).

³ Konkrétnejšie sa v stratégii DSM uvádza, že „Komisia preskúma, či je potrebné upraviť súčasný systém pravidiel, ktoré sa uplatňujú na vysielanie a služby na požiadanie. Posúdi aj to, či by sa súčasná pôsobnosť pravidiel mala rozšíriť, aby zahŕňala nových aktérov a služby, ktoré sa v súčasnosti podľa smernice nepovažujú za audiovizuálne mediálne služby, a/alebo poskytovateľov, ktorí spadajú mimo jej súčasný geografický rozsah.“

⁴ V stratégii DSM sa tiež uvádza, že „Komisia takisto pripraví opatrenia na podporu katalógov európskych diel na platformách videa na požiadanie“.

⁵ Hodnotenie REFIT smernice o AVMS je uvedené v pracovnom dokumente útvarov Komisie „REFIT: Prvé výsledky mapovania *acquis*“ [SWD(2013) 401 final] a je súčasťou pracovného programu Komisie na rok 2015 [príloha 3, COM(2014) 910 final zo 16. 12. 2014].

- **Súlad s ostatnými politikami Únie**

Tento návrh dopĺňa existujúce právne predpisy EÚ, najmä smernicu 2000/31/ES o elektronickom obchode, smernicu 2003/33/ES o reklame a sponzorstve tabakových výrobkov, smernicu 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách a smernicu 2011/93/EÚ o boji proti sexuálnemu zneužívaniu a sexuálnemu vykorisťovaniu detí a proti detskej pornografii.

V decembri 2015 Komisia prijala návrh Európskeho aktu o prístupnosti⁶, ktorý stanovuje požiadavky na prístupnosť pre širokú škálu produktov a služieb vrátane audiovizuálnych mediálnych služieb. Preto sa revízia smernice o AVMS nezaoberá otázkou prístupnosti.

Smernica o elektronickom obchode 2000/31/ES (smernica o EO)

Súčasná smernica o AVMS sa nevzťahuje na obsah vytvorený používateľmi ponúkaný na platformách na zdieľanie videí, keďže poskytovatelia služieb platformami na zdieľanie videí často nemajú redakčnú zodpovednosť za obsah uložený na týchto platformách. V mnohých prípadoch sa na tieto služby vzťahuje smernica o elektronickom obchode (ďalej len „smernica o EO“), keďže ide o poskytovanie služieb informačnej spoločnosti.

Smernica o EO od sprostredkovateľov nevyžaduje monitorovanie obsahu, ktorý hostujú; dokonca zakazuje členským štátom ukladať všeobecnú povinnosť monitorovať alebo sa zapojiť do aktívneho hľadania skutočností, ktoré by naznačovali, že ide o nezákonnú činnosť (článok 15). Podľa smernice o EO sú sprostredkovatelia, konkrétne poskytovatelia takzvaných „hostiteľských“ služieb, oslobodení od zodpovednosti za akékoľvek nezákonné informácie, ktoré hostujú (článok 14). Poskytovateľov možno v zmysle smernice o EO kvalifikovať ako poskytovateľov hostiteľských služieb len vtedy, ak nepoznajú predmetné informácie ani nad nimi nemajú kontrolu. Toto oslobodenie od zodpovednosti platí len vtedy, ak poskytovatelia zabezpečia, že v prípade zistenia nezákonného obsahu prijmú rýchle opatrenia na znemožnenie prístupu k nemu alebo ho odstránia.

Týmto návrhom by sa doplnila smernica o EO v niektorých bodoch, ako je vysvetlené v oddiele 5, pričom uvedené ustanovenia tejto smernice, ako aj jej článok 3 o vnútornom trhu, by zostali nedotknuté.

Smernica o reklame a sponzorstve tabakových výrobkov 2003/33/ES

Smernica 2003/33/ES zakazuje reklamu na cigarety a iné tabakové výrobky v tlači a iných vytlačených publikáciách, v rozhlase a v službách informačnej spoločnosti. Takisto zakazuje tabakovým spoločnostiam sponzorovanie rozhlasových programov a medzinárodných akcií. Navyše sa v odôvodnení 14 smernice 2003/33/ES objasňuje, že všetky formy audiovizuálnych komerčných oznamov týkajúce sa cigariet a iných tabakových výrobkov vo vysielacích službách zakazuje smernica o AVMS. Takéto obmedzenia boli neskoršími zmenami rozšírené aj na všetky audiovizuálne komerčné oznamy vrátane sponzorstva a umiestňovania produktov v audiovizuálnych mediálnych službách [článok 9 ods. 1 písm. d), článok 10 ods. 2 a článok 11 ods. 4 písm. a) smernice o AVMS]. Okrem toho podľa článku 20 ods. 5 písm. e) smernice 2014/40/EÚ o výrobe, prezentácii a predaji tabakových a súvisiacich výrobkov⁷ sa zákazy týkajúce sa oznamov o tabakových výrobkoch podľa smernice o AVMS vzťahujú aj na elektronické cigarety a plniace fľaštičky. Zákaz komerčných oznamov o tabakových a súvisiacich výrobkoch sa pripomína aj v odôvodnení aktuálne navrhovanej smernice.

⁶ COM(2015) 615 (<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SK/TXT/?uri=COM%3A2015%3A615%3AFIN>).

⁷ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/40/EÚ z 3. apríla 2014 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa výroby, prezentácie a predaja tabakových a súvisiacich výrobkov a o zrušení smernice 2001/37/ES (Ú. v. EÚ L 127, 29.4.2014, s. 1).

Smernica 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách (smernica o NOP)

Smernica o NOP predstavuje hlavný súbor právnych predpisov o obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom, ako je napríklad klamlivá reklama, v EÚ. Vztahuje sa na všetky obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom pred transakciou, počas nej a po nej, a to online i offline.

V smernici o NOP sú stanovené tri úrovne ochrany spotrebiteľa:

1. čierna listina 31 konkrétnych obchodných praktík, ktoré sú zakázané za každých okolností;
2. zavádzajúce a agresívne praktiky – posudzujú sa podľa jednotlivých prípadov;
3. všeobecný zákaz nekalých praktík, ktoré sú v rozpore s odbornou starostlivosťou – posudzujú sa podľa jednotlivých prípadov.

Smernica 2011/93/EÚ o boji proti sexuálnemu zneužívaniu a sexuálnemu vykorisťovaniu detí a proti detskej pornografii

Smernicou o boji proti sexuálnemu zneužívaniu a sexuálnemu vykorisťovaniu detí a proti detskej pornografii sa v celej Únii zosúladujú trestné činy súvisiace so sexuálnym zneužívaním detí, sexuálnym vykorisťovaním detí a s detskou pornografiou. Stanovujú sa ňou tiež minimálne sankcie.

• Súlad s medzinárodnými právnymi záväzkami

Zmluvnými stranami Európskeho dohovoru o cezhraničnej televízii 1989 (CETS č. 132), ktorý bol zmenený protokolom z roku 1998, je 21 členských štátov EÚ. Únia nie je zmluvnou stranou dohovoru.

Dohovor umožňuje zmluvným stranám uplatňovať prísnejšie alebo podrobnejšie pravidlá týkajúce sa programových služieb poskytovaných vysielateľmi, ktoré patria do ich právomoci.

Keďže niektoré z existujúcich pravidiel smernice o AVMS sú menej prísne ako pravidlá dohovoru, vykonanie pravidiel smernice o AVMS zo strany členských štátov EÚ, ktoré sú zmluvnými stranami dohovoru, by mohlo spôsobiť určité rozdiely medzi členskými štátmi EÚ v závislosti od toho, či sú zmluvnými stranami dohovoru, pokiaľ ide o ich medzinárodné záväzky. Platí to aj pre niektoré zmeny obsiahnuté v tomto návrhu, ktorými by sa do smernice o AVMS zaviedli ďalšie pravidlá, ktoré sú menej prísne ako pravidlá dohovoru.

V prípade záležitostí, na ktoré sa vzťahuje smernica o AVMS, získala Únia výlučnú právomoc uzatvárať medzinárodné dohody. Akékoľvek zmeny povinností vyplývajúce z dohovoru by si preto vyžadovali konanie zo strany Únie.

2. PRÁVNY ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právny základ

Smernica o AVMS je založená na právomociach EÚ koordinovať právne predpisy členských štátov tak, aby bola umožnená sloboda poskytovania služieb na vnútornom trhu (článok 53 ods. 1 ZFEÚ v spojení s článkom 62 ZFEÚ).

• Subsidiarita (v prípade inej ako výlučnej právomoci)

Celoeurópsky rozmer audiovizuálneho trhu neustále rastie, najmä v dôsledku online rastu, ale aj preto, že televízne kanály majú čoraz medzinárodnejší charakter. Na konci roku 2013 pôsobilo v EÚ 5 141 televíznych kanálov (nerátajú sa lokálne kanály a regionálne mutácie). Z

nich bolo takmer 1 989 zacielených na zahraničné trhy (v rámci EÚ alebo mimo EÚ). Tento podiel vzrástol z 28 % v roku 2009 (rok vykonávania) na 38 % v roku 2013. Pokiaľ ide o služby videa na požiadanie, 31 % z tých, ktoré sú v priemere k dispozícii v členskom štáte, sídli v inej krajine EÚ (2015). To podporuje pretrvávajúcu pridanú hodnotu intervencie EÚ.

Návrh je v súlade so zásadou subsidiarity aj proporcionality, pretože vo všeobecnosti zachováva prístup minimálnej harmonizácie a zlepšuje mechanizmy výnimiek a obchádzania. Členským štátom to umožní zohľadniť vlastné vnútroštátne okolnosti. Členské štáty v praxi prijali prísnejšie pravidlá, najmä pokiaľ ide o definíciu audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie, vytváranie národných regulačných orgánov, podporu európskych diel, ochranu maloletých a komerčné oznamy.

Keďže smernica o AVMS stanovuje minimálnu harmonizáciu, existujúce pravidlá možno zjednodušiť len na úrovni EÚ.

Pokiaľ ide o rozšírenie rozsahu pôsobnosti smernice o AVMS na platformy na zdieľanie videí, opatrenia EÚ zabezpečujú súlad so službami, na ktoré sa už vzťahuje uvedená smernica. Maximálna harmonizácia v tejto oblasti bráni akejkoľvek potenciálnej budúcej fragmentácii vyplývajúcej z národnej intervencie.

- **Proporcionalita**

Ako už bolo uvedené, zachovaním prístupu minimálnej harmonizácie a mechanizmov spolupráce bude návrh v súlade so zásadou proporcionality.

- **Výber nástroja**

V navrhovanej smernici sa odporúča používanie koregulácie a samoregulácie, najmä pokiaľ ide o ochranu maloletých, boj proti nenávisným prejavom a komerčné oznamy. Takéto režimy sa považujú za všeobecne prijaté hlavnými zainteresovanými stranami a poskytujú možnosť účinného presadzovania.

3. VÝSLEDKY HODNOTENÍ *EX POST*, KONZULTÁCIÍ SO ZAINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

- **Hodnotenia *ex post*/kontroly vhodnosti existujúcich právnych predpisov**

Celkovým záverom je, že ciele smernice o AVMS sú naďalej relevantné. Pri hodnotení sa zistilo, že zásada krajiny pôvodu umožnila rozvoj a voľný pohyb audiovizuálnych mediálnych služieb v celej EÚ s právnou istotou a mala za následok zníženie nákladov na dodržiavanie predpisov pre poskytovateľov a väčší výber pre spotrebiteľov.

Z hodnotenia REFIT vyplýva, že existuje priestor na zjednodušenie najmä postupov, ktoré podporujú uplatňovanie zásady „krajiny pôvodu“ (t. j. kritériá určujúce právomoc nad poskytovateľmi služieb a postupy výnimky a spolupráce obmedzujúce voľný príjem a retransmisiu v konkrétnych prípadoch) a niektoré pravidlá týkajúce sa komerčných oznamov. Niektoré ďalšie pravidlá už nie sú vhodné na dosahovanie cieľov politiky, najmä vzhľadom na vývoj trhu a zmeny v návykoch sledovania. Smernica je zjednodušená aj zosúladením pravidiel o ochrane maloletých v prípade televízneho vysielania a služieb na požiadanie.

- **Konzultácie so zainteresovanými stranami**

V roku 2013 Komisia zverejnila zelenú knihu⁸ „Príprava na plne konvergovaný audiovizuálny svet: rast, tvorba a hodnoty“ a vyzvala zainteresované strany na výmenu stanovísk k zmenám mediálnej scény a bezhraničnému internetu najmä s ohľadom na trhové podmienky, interoperabilitu a infraštruktúru a dôsledky na právne predpisy EÚ. Výsledky zelenej knihy sú zohľadnené v dokumente so spätnou väzbou a súhrnnom prehľade odpovedí, ktoré Komisia zverejnila v septembri 2014⁹.

So zreteľom na aktuálnu revíziu smernice o AVMS Komisia uskutočnila verejnú konzultáciu¹⁰ nazvanú „Smernica o AVMS – mediálny rámec pre 21. storočie“, ktorá prebiehala od 6. júla 2015 do 30. septembra 2015.

Hlavné výsledky týkajúce sa možností politiky pre budúcnosť boli:

- zblížovanie názorov medzi zainteresovanými stranami, pokiaľ ide o potrebu možných zmien pravidiel o rozsahu pôsobnosti smernice, hoci medzi zainteresovanými stranami neexistoval žiadny spoločný trend ani jasné názory týkajúce sa ďalšieho postupu,
- zblížovanie názorov na potrebu zabezpečiť nezávislosť národných regulačných orgánov,
- podpora zachovania súčasného stavu, pokiaľ ide o zásadu krajiny pôvodu, u zainteresovaných strán, povinný prenos/vyhľadateľnosť; dostupnosť pre osoby so zdravotným postihnutím; pravidlá o významných spoločenských udalostiach, krátkom spravodajstve a práve na vyjadrovanie,
- žiadny jasný konsenzus medzi zainteresovanými stranami o komerčných oznamoch, ochrane maloletých alebo podpore európskych diel.

V rôznych skupinách prispievateľov sa objavili tieto trendy:

- Požadoval sa spravodlivý podiel zástupcov sektora vysielania na zabezpečenie rovnakých podmienok buď reguláciou nových služieb, a/alebo zaistením väčšej pružnosti existujúcich pravidiel.
- Spotrebiteľské organizácie žiadali posilnenie pravidiel smernice o AVMS zameraných na ochranu divákov, najmä zraniteľných.
- Odvetvia zaoberajúce sa internetom a telekomunikačnými, informačnými a komunikačnými technológiami (IKT) požadujú upustenie od nového nariadenia s cieľom chrániť inovácie.
- Odvetvie obsahu vyzvalo na posilnenie pravidiel týkajúcich sa podpory európskych diel vo všetkých audiovizuálnych mediálnych službách.

- **Získavanie a využívanie expertízy**

Komisia vychádzala z tohto externého odborného poradenstva:

⁸ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/consultation-green-paper-preparing-fully-converged-audiovisual-world-growth-creation-and-values>.

⁹ <https://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/publication-summaries-green-paper-replies>.

¹⁰ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/public-consultation-directive-201013eu-audiovisual-media-services-avmsd-media-framework-21st>.

- Odporúčania politiky od **iných inštitúcií EÚ**, najmä Európskeho parlamentu¹¹, Rady¹², Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru¹³ a Výboru regiónov¹⁴.
- **Zhromažďovanie údajov o nákladoch a prínosoch smernice o AVMS¹⁵**. Dotazník vypracovala pracovná skupina členských štátov audiovizuálnych regulačných orgánov zvolaná Európskou komisiou. Bol predložený regulačným orgánom členských štátov v skupine európskych regulačných orgánov pre audiovizuálne mediálne služby (ERGA¹⁶), príslušným sektorom odvetvia a spotrebiteľským organizáciám. Dotazník bol rozoslaný na prelome mája a júna 2015. Týkal sa výhod a nevýhod určitých pravidiel smernice o AVMS a kvantitatívnych dôkazov súvisiacich s ročným príjmom alebo priamymi a nepriamymi nákladmi spojenými s dodržiavaním predpisov. Zahŕňal pravidlá týkajúce sa týchto tém:
 1. Komerčné oznamy
 2. Európske diela
 3. Ochrana maloletých
 4. Zásada krajiny pôvodu

Referenčným obdobím pre kvantitatívne otázky boli roky 2010 až 2014 vrátane.

Prieskum priniesol 107 odpovedí: 40 od komerčných vysielateľov (38 %), 20 od verejnoprávnych vysielateľov (19 %), 18 od poskytovateľov videí na požiadanie (17 %), 12 od národných združení zameraných na ochranu maloletých osôb (12 %), 10 od národných združení zastupujúcich nezávislých producentov (10 %) a 4 od združení spotrebiteľov (4 %). Zúčastnilo sa aj jedno združenie zastupujúce vysielateľov a jedno združenie zastupujúce predajcov. Respondenti majú sídlo v 19 členských štátoch.

- **Štúdie a stanoviská skupiny európskych regulačných orgánov pre audiovizuálne mediálne služby (ERGA)**. Vo svojom pracovnom programe na rok 2015 sa ERGA zaviazala vypracovať analýzy a správy na štyri hlavné témy: nezávislosť audiovizuálnych regulačných orgánov, materiálna právomoc v konvergovanom audiovizuálnom svete, ochrana maloletých v konvergovanom prostredí a riešenie problému územnej právomoci v kontexte EÚ. Každou témou sa zaoberala iná podskupina členov ERGA. Prvé tri správy boli prijaté v písomnom postupe (v súlade

¹¹ Tri správy z vlastnej iniciatívy, ktoré prijal Európsky parlament. A) „Na ceste k aktu o jednotnom trhu“ [2015/2147(INI)] z januára 2015 (ešte nebola prijatá); B) správa „Hybridná televízia (Connected TV)“ z júla 2013 [spravodajca: poslankyňa EP Petra Kammerevertová (S&D, DE)] vyzývajúca Komisiu na vyhodnotenie rozsahu, v ktorom treba revidovať smernicu o AVMS, <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2013-0329+0+DOC+XML+V0//SK>; C) správa „Príprava na plne konvergovaný audiovizuálny svet“ z marca 2014 [spravodajca: poslankyňa EP Sabine Verheyenová (EPP, DE)], ktorá vyzýva na preskúmanie smernice o AVMS, <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2014-0232+0+DOC+XML+V0//SK>.

¹² V najnovších záveroch Rady prijatých počas talianskeho predsedníctva EÚ v roku 2014 bola Komisia vyzvaná, aby „urýchlene dokončila vykonávanie preskúmania smernice o AVMS vzhľadom na rýchle technologické a trhové zmeny vyplývajúce z prechodu na digitálne technológie a na základe výsledku tohto preskúmania predložila čo najskôr vhodný návrh na revíziu tejto smernice, pri dodržaní zásady subsidiarity“. http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/educ/145950.pdf.

¹³ Stanovisko, ktoré v septembri 2013 prijal Európsky hospodársky a sociálny výbor v zelenej knihe s názvom „Príprava na plne konvergovaný audiovizuálny svet: rast, tvorba a hodnoty, <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en.ten-opinions.28469>.

¹⁴ Na svojom plenárnom zasadnutí 12. – 14. októbra 2015 Výbor regiónov schválil stanovisko z vlastnej iniciatívy na tému „Revízia smernice o audiovizuálnych mediálnych službách“ – odkaz ešte nebol uverejnený.

¹⁵ Keďže väčšina poskytnutých informácií je dôverná, v posúdení vplyvu a v programe REFIT boli použité v agregovanej a anonymnej forme. Odpovede preto neboli zverejnené.

¹⁶ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/commission-decision-establishing-european-regulators-group-audiovisual-media-services>.

s článkom 11 procesných predpisov ERGA) v decembri 2015. Správa o územnej právomoci bude prijatá v priebehu roka 2016.

- **Externé štúdie**¹⁷ o vystavení reklame na alkohol, vplyve online marketingu na deti, nezávislosti audiovizuálnych regulačných orgánov, samoregulácii, koregulácii a normalizácii:
 - **Štúdia o vystavení reklame na alkohol** na posúdenie, či pravidlá pre audiovizuálne komerčné oznamy týkajúce sa alkoholických nápojov poskytujú požadovanú úroveň ochrany maloletých¹⁸.
 - **Štúdia o vplyve marketingu prostredníctvom sociálnych médií, online hier a mobilných aplikácií na správanie detí.** Záverečná správa bude uverejnená v máji 2016¹⁹.
 - **Štúdia o nezávislosti audiovizuálnych regulačných orgánov**, aktualizujúca predchádzajúcu štúdiu o nezávislosti regulačných orgánov. Týka sa nedávnych zmien a vývoja v členských štátoch a kandidátskych krajinách, pokiaľ ide o nezávislosť a účinné fungovanie regulačných orgánov audiovizuálnych mediálnych služieb. Záverečná správa bola uverejnená²⁰ 8. decembra 2015.
 - **Štúdia o samoregulácii**, ktorá skúma existujúce samoregulačné prístupy v rôznych členských štátoch a je zameraná na poskytnutie informácií o relevantných dôkazoch existujúcich systémov a ich účinnosti. Záverečná správa sa má predložiť v druhom štvrtroku 2016.
- **Štyri štúdie o prieskume a zhromažďovaní údajov na podporu posúdenia vplyvu** prípadného nového legislatívneho návrhu týkajúceho sa smernice o AVMS zadaného podľa rámcovej zmluvy EAC-22-201²¹. Týkajú sa: komerčných oznamov, ochrany maloletých, kultúrnej rozmanitosti a slobody médií/verejného záujmu a prístupnosti pre osoby so zdravotným postihnutím. Návrh záverečných správ k štúdiám bude Komisii odoslaný v druhom štvrtroku 2016.
- **Dve správy Európskeho audiovizuálneho observatória** [„Štúdia o údajoch a informáciách o nákladoch a výhodách smernice o audiovizuálnych mediálnych službách (smernica o AVMS)“²² a „Trhy na požiadanie v Európskej únii – vývoj v rokoch 2014 a 2015“²³] vypracované v kontexte rámcovej zmluvy PN/2011-27/A6. Tieto dve správy sa zameriavajú na:
 1. meranie publika;
 2. online reklamu v EÚ;
 3. trh predplatného videí na požiadanie v EÚ v roku 2014;
 4. viditeľnosť filmov v rámci služieb na požiadanie;

¹⁷ <http://ted.europa.eu/udl?uri=TED:NOTICE:212396-2015:TEXT:SK:HTML&tabId=0>.

¹⁸ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/study-exposure-minors-alcohol-advertising-tv-and-online-services>.

¹⁹ http://ec.europa.eu/consumers/consumer_evidence/behavioural_research/impact_media_marketing_study/index_en.htm.

²⁰ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/study-audiovisual-media-services>.

²¹ <http://ted.europa.eu/udl?uri=TED:NOTICE:279501-2014:TEXT:SK:HTML&tabId=0>.

²² <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/study-data-and-information-costs-and-benefits-audiovisual-media-service-directive-avmsd>.

²³ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/demand-audiovisual-markets-european-union-smart-20120028>.

5. podiel európskych beletristických diel na vzorke televíznych kanálov;
6. audiovizuálne služby na požiadanie vrátane príjmov a investícií do pôvodných programov;
7. lineárne audiovizuálne služby vrátane príjmov a investícií do pôvodných programov.

- **Posúdenie vplyvu**

Súhrnný prehľad posúdenia vplyvu a kladné stanovisko Výboru pre kontrolu regulácie možno nájsť na webovej stránke Komisie: XXX

Preskúmané boli nasledujúce možnosti (pre každú oblasť je uprednostňovaná možnosť zvýraznená):

8. Možnosti zamerané na problém nedostatočnej ochrany maloletých a spotrebiteľov na platformách na zdieľanie videí.

Možnosť A podporuje samoreguláciu na ochranu maloletých a spotrebiteľov na platformách na zdieľanie videí.

Možnosť B ukladá povinnosť na platformách na zdieľanie videí používať prostriedky na ochranu maloletých a zabránenie nenávisťným prejavom, čo sa má vykonať koreguláciou.

9. Možnosti zamerané na problém absencie rovnakých podmienok a nedostatkov vnútorného trhu.

a) Podpora európskych diel

Možnosť A umožňuje väčšiu pružnosť pre televízne vysielanie aj služby na požiadanie pri tom, ako si plnia povinnosti podpory európskych diel.

Možnosť B zachováva súčasný stav pre televízne vysielanie a posilňuje pravidlá pre poskytovateľov služieb na požiadanie.

b) Ochrana maloletých v rámci služieb na požiadanie

Možnosť A zvyšuje úroveň ochrany maloletých v rámci audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie, zjednodušuje pojem škodlivého obsahu a nabáda ku koregulácii EÚ týkajúcej sa deskriptorov obsahu.

c) Zásada krajiny pôvodu

Možnosť A zjednodušuje a vylepšuje pravidlá právomoci a postupy spolupráce.

d) Nezávislosť regulačných orgánov

Možnosť A od členských štátov vyžaduje, aby mali nezávislý regulačný orgán, a stanovuje niekoľko požiadaviek na podporu jeho nezávislosti a účinnosti. V rámci smernice o AVMS sa podporuje a začleňuje spolupráca so skupinou ERGA a jej poradná úloha.

10. Možnosť zameraná na problém pravidiel o komerčných oznamoch, ktoré už nespĺňajú svoj účel.

Možnosť A spružňuje niektoré pravidlá o audiovizuálnych komerčných oznamoch.

Kombinácia uprednostňovaných možností sa považuje za dosiahnutie optimálnej rovnováhy medzi potrebou zaviesť pružnosť vzhľadom na súčasnú úroveň regulácie a zabezpečiť primeranú ochranu spotrebiteľa.

Na jednej strane bude mať odvetvie úžitok z pružnejších kvantitatívnych pravidiel komerčných oznamov. Zefektívnenie zásady krajiny pôvodu a požiadaviek na nezávislosť regulačných orgánov by zlepšila podnikateľské prostredie, v ktorom pôsobia audiovizuálne subjekty.

Na druhej strane budú mať spotrebiteľia zaručenú vysokú úroveň ochrany tým, že sa smernica o AVMS do istej miery rozšíri na platformy na zdieľanie videí a že sa posilnia požiadavky v oblasti ochrany maloletých uplatniteľné na služby na požiadanie. Prínosom pre spotrebiteľov bude aj väčší prístup k európskym dielam v službách na požiadanie.

Všetky možnosti zohľadňujú prípadnú potrebu poskytnúť odvetviu pružnosť tak, že sa zvažuje možnosť vykonávania samoreguláciou a/alebo koreguláciou (rozsah pôsobnosti, informácie o škodlivom obsahu).

Väčšina možností sa navzájom dopĺňa. Napríklad nezávislosť regulačných orgánov bude mimoriadne dôležitá, ak sa členské štáty rozhodnú zveriť im uplatňovanie nových pravidiel o platformách na zdieľanie videí. Aj potenciálny nárast príjmov poskytovateľov audiovizuálnych mediálnych služieb vyplývajúci z väčšej pružnosti kvantitatívnych pravidiel reklamy môže zvýšiť mieru príspevkov na produkciu európskych diel.

Na základe kombinácie možností sa dosahujú rovnaké podmienky pre rôzne subjekty na audiovizuálnom trhu. Uskutočňuje sa to napríklad vyrovnávaním určitých požiadaviek na služby na požiadanie a platformy na zdieľanie videí v súvislosti s ochranou spotrebiteľa alebo podporou európskych diel, pričom služby televízneho vysielania získavajú väčšiu pružnosť pri určitých pravidlách o komerčných oznamoch.

• **Vhodnosť právnych predpisov a ich zjednodušenie**

V rámci hodnotenia *ex post* boli komerčné oznamy identifikované ako jedna z oblastí, v ktorých by sa mohla poskytnúť väčšia pružnosť, najmä pokiaľ ide o televíznych vysielateľov.

Trh televízneho vysielania sa rozvinul a je potrebná väčšia pružnosť, pokiaľ ide o audiovizuálne komerčné oznamy, najmä v prípade kvantitatívnych pravidiel pre lineárne audiovizuálne mediálne služby, umiestňovanie produktov a sponzorstvo. Vznik nových služieb vrátane služieb bez reklamy viedol k väčšiemu výberu pre divákov, ktorí môžu ľahko prejsť na alternatívne ponuky. Umiestňovanie produktov má potenciál vytvárať značné dodatočné zdroje pre poskytovateľov mediálnych služieb. Regulačný rámec treba prispôbiť tomuto novému kontextu, a to najmä spružnením pravidiel pre vysielacie služby. V tejto súvislosti návrh (za určitých okolností) umožňuje umiestňovanie produktov a zavádza väčšiu pružnosť, pokiaľ ide o kvantitatívne pravidlá. V návrhu sa zároveň zohľadňujú zhromaždené dôkazy²⁴ o tom, aký vplyv môže mať umiestňovanie produktov na deti, a preto sa v ňom aj naďalej obmedzuje ich vystavenie takémuto obsahu.

Možné úspory pre poskytovateľov služieb by boli obmedzené. Plánovanie reklamy je kľúčovým prvkom výstavby vysielania a kvantitatívne pravidlá stanovené v smernici o AVMS sú len malou časťou veľkého počtu parametrov zohľadnených v rámci stratégií plánovania televízneho vysielania zacielených na optimalizáciu diváckej základne a príjmov. Náklady spojené s výstavbou vysielania vrátane nákladov na IT sú bežnou situáciou, t. j. vznikajú aj v prípade absencie smernice o AVMS.

²⁴ Štúdia o vplyve marketingu prostredníctvom sociálnych médií, online hier a mobilných aplikácií na správanie detí, Európska komisia: http://ec.europa.eu/consumers/consumer_evidence/behavioural_rese.arch/impact_media_marketing_study/index_en.htm.

Pokiaľ ide o národné regulačné orgány, nevznikli by pre ne žiadne dodatočné administratívne náklady. V súčasnosti náklady regulačných orgánov na monitorovanie a presadzovanie súvisiace s 20-percentným **hodinovým obmedzením reklamy v televízii** dosahujú až 1 milión EUR²⁵. Pokiaľ ide o pravidlá umiestňovania produktov a sponzorstva, tieto náklady sú na úrovni EÚ vo výške 2,2 milióna EUR, resp. 2,1 milióna EUR ročne²⁶. Keďže významný podiel týchto nákladov sa odvíja od uplatňovania subjektívnych kritérií, ako je neprimeraná dôležitosť umiestňovaných produktov, regulačným orgánom sa aktuálne náklady určite znížia. Tieto úspory nákladov však nemožno presne vyčíslit'.

Pokiaľ ide o malé a stredné podniky (MSP) a mikropodniky, v návrhu je stanovená možnosť výnimky pre ustanovenia týkajúce sa podpory európskych diel. Členské štáty by mali mať možnosť zaviesť výnimky pre tematické audiovizuálne mediálne služby alebo služby s nízkym počtom divákov.

V prípade ustanovení týkajúcich sa ochrany spotrebiteľov vrátane maloletých návrh nepredpokladá žiadne výnimky pre MSP a mikropodniky, pretože ide o mimoriadne dôležité hodnoty.

• **Základné práva**

V návrhu sa takisto berú plne do úvahy základné práva a zásady uznané Chartou základných práv Európskej únie, najmä právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života a ochrany osobných údajov (články 7 a 8), sloboda prejavu a právo na informácie (článok 11), sloboda podnikania (článok 16) a zákaz diskriminácie (článok 21), práva dieťaťa (článok 24) a právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces (článok 47).

4. VPLYV NA ROZPOČET

Návrh nemá žiadny vplyv na rozpočet EÚ.

5. INÉ PRVKY

• **Plány vykonávania, spôsob monitorovania, hodnotenia a podávania správ**

Monitorovanie vykonávania bude naďalej zabezpečovať Komisia na základe:

- správ Komisie o uplatňovaní smernice ako celku, dva roky po prijatí tejto smernice a potom každé tri roky,
- správ o uplatňovaní ustanovení týkajúcich sa podpory európskych diel každé dva roky (pre televízne vysielanie a služby na požiadanie),
- monitorovania vykonávania ustanovení o platformách na zdieľanie videí na základe nezávislej štúdie vypracovanej po transpozícii,
- monitorovania vykonávania ustanovení o deskriptoroch obsahu na účel ochrany maloletých.

• **Vysvetľujúce dokumenty (v prípade smerníc)**

Neuplatňuje sa.

²⁵ Štúdia o vymedzení rámca pre monitorovanie pravidiel reklamy podľa smernice o AVMS: na základe súčasnej priemernej hodnoty monitorovania 1 lineárneho poskytovateľa so sídlom v EÚ (upravenej podľa parity kúpnej sily), ktorá je odvodená zo vzorky regulačných nákladov v 7 členských štátoch, čo sa dá považovať za reprezentatívnu vzorku rôznych prístupov k plneniu regulačných povinností, pokiaľ ide o monitorovanie a presadzovanie kvantitatívnych pravidiel. Ďalej sa predpokladá, že regulačné orgány sústredia svoje regulačné činnosti na lineárne služby, ktoré majú viac ako 0,5-percentnú sledovanosť.

²⁶ Štúdia o vymedzení rámca pre monitorovanie pravidiel reklamy podľa smernice o AVMS.

- **Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu**

Zásada krajiny pôvodu pre poskytovateľov mediálnych služieb sa zachováva a posilňuje zjednodušením pravidiel určovania toho, ktorá krajina má právomoci, a zlepšovania mechanizmov udeľovania výnimiek.

Zmenená smernica bude aj naďalej založená na minimálnej harmonizácii. Cieľom je však vyšší stupeň harmonizácie, ktorý by sa mal dosiahnuť posilnením nezávislosti audiovizuálnych regulačných orgánov. Ide o dôležitú novinku vzhľadom na kľúčovú úlohu audiovizuálnych regulačných orgánov pri formovaní a ochrane vnútorného trhu. Okrem toho je kľúčová z hľadiska zabezpečenia plurality médií. Návrh posilňuje postavenie skupiny európskych regulačných orgánov pre audiovizuálne mediálne služby (ERGA) tým, že jej udeľuje viacero úloh pri poskytovaní poradenstva a pomoci Komisii pri jednotnom vykonávaní tejto smernice vo všetkých členských štátoch. Preto sa v okamihu nadobudnutia účinnosti tejto smernice zruší rozhodnutie Komisie z 3. februára 2014 o ustanovení skupiny európskych regulačných orgánov pre audiovizuálne mediálne služby.

Článok 7 súčasnej smernice sa vypúšťa, lebo navrhovaný Európsky akt o prístupnosti už stanovuje prísnejšie spoločné požiadavky na prístupnosť pre poskytovateľov mediálnych služieb.

Pokiaľ ide o ochranu maloletých, revidovanou smernicou sa zosúladujú normy ochrany v televíznom vysielaní a službách na požiadanie. V článku 12 sa vyžaduje, aby programy, ktoré môžu narušiť telesný, duševný alebo morálny vývin maloletých, boli sprístupnené iba tak, aby ich maloletí nemohli za bežných okolností počuť ani sledovať. To platí bez ohľadu na to, či takéto programy vysielajú televízni vysielatelia alebo ich poskytujú na požiadanie poskytovateľa mediálnych služieb. S ohľadom na toto zosúladenie sa vypúšťa článok 27 súčasnej smernice (týkajúci sa len televízneho vysielania).

Revidovaná smernica vytvára vyrovnannejšie podmienky na podporu európskych diel tým, že služby na požiadanie majú povinnosť vyhradiť minimálne 20 % priestoru vo svojej ponuke európskym dielam a zabezpečiť primeranú viditeľnosť takýchto diel (článok 13). Článok 13 tiež umožňuje členským štátom, aby službám na požiadanie v ich právomoci a za určitých podmienok aj tým, ktoré sú usadené v inom členskom štáte, ale sú zamerané na ich vnútroštátne publikum, uložili platenie finančných príspevkov (priamych investícií alebo poplatkov určených národným filmovým fondom). S cieľom zabezpečiť, aby povinnosti týkajúce sa podpory európskych diel neohrozovali vývoj trhu a umožňovali vstup nových subjektov na trh, by sa tieto požiadavky nemali vzťahovať na spoločnosti bez významného postavenia na trhu. To platí najmä pre spoločnosti s nízkym obratom.

Týmto návrhom sa dosahuje rovnováha medzi konkurencieschopnosťou a ochranou spotrebiteľov dvoma spôsobmi: prvým je zavedenie väčšej pružnosti pre všetky audiovizuálne mediálne služby v oblasti umiestňovania produktov a sponzorstva a zvýšenie pružnosti pre televízne vysielanie. Hodinové obmedzenie sa nahrádza denným obmedzením na 20 % reklamy v čase medzi 07.00 hod. a 23.00 hod. (článok 23). Televízne filmy, kinematografické diela a spravodajstvo by mohli byť prerušované častejšie (článok 20) a izolované spoty by boli prípustné (článok 19). Po druhé, v budúcej smernici sa takisto posilňujú ustanovenia na ochranu maloletých pred nevhodnými audiovizuálnymi komerčnými oznamami o potravinách s vysokým obsahom tukov, soli/sodíka a cukrov a alkoholických nápojoch prípadnou podporou kódexov správania na úrovni EÚ (článok 9 ods. 2 a 4).

Ďalšou novinkou je rozšírenie pôsobnosti smernice tak, že sa v určitých ohľadoch bude vzťahovať na služby platforiem na zdieľanie videí, ktoré nemajú redakčnú zodpovednosť za obsah, ktorý ukladajú, ale ktoré rôznymi spôsobmi obsah organizujú.

V novej smernici by sa členským štátom uložila povinnosť zabezpečiť, že v rámci svojej zodpovednosti poskytovatelia platforiem na zdieľanie videí zavedú, najmä prostredníctvom koregulácie, vhodné opatrenia na: i) ochranu maloletých pred škodlivým obsahom a ii) ochranu všetkých obyvateľov pred podnecovaním nenávisť a násilností. V návrhu sa stanovuje, čo môžu tieto opatrenia zahŕňať, podľa vhodnosti v konkrétnom prípade. Systém by bol kompatibilný s výnimkou zo zodpovednosti pre poskytovateľov hostiteľských služieb uvedenou v článku 14 smernice o EO, pokiaľ sa toto ustanovenie uplatňuje v konkrétnom prípade, pretože tieto povinnosti sa týkajú zodpovedností poskytovateľa v organizačnej oblasti a neobsahujú žiadnu zodpovednosť za akékoľvek nezákonné informácie uložené na takýchto platformách.

Členské štáty sú aj naďalej viazané pravidlami smernice o EO. Preto by nemali mať povolenie ukladať poskytovateľom žiadnu všeobecnú povinnosť monitorovať obsah alebo sa aktívne zapájať do vyšetrovania, čo však nevyklučuje možnosť ukladať požiadavky monitorovania v konkrétnych prípadoch (článok 15 smernice o EO).

Členské štáty by nemali mať povolenie požadovať od poskytovateľov platforiem na zdieľanie videí v ich právomoci uplatňovanie prísnejších opatrení než tých, ktoré sú stanovené v smernici v znení zmien. Týmto nie sú dotknuté opatrenia, ktoré môžu členské štáty uplatňovať v súlade so smernicou 2000/31/ES, pokiaľ ide o nezákonný obsah uložený na platformách.

Navyše nie je dotknutý ani článok 25 smernice 2011/93/EÚ, v ktorom sa od členských štátov požaduje, aby prijali opatrenia proti webovým stránkam obsahujúcim alebo šíriacim detskú pornografiu. Konkrétne sa v ňom uvádza, že členské štáty môžu prijať kroky na zabránenie prístupu k webovým stránkam obsahujúcim alebo šíriacim detskú pornografiu pre používateľov internetu na svojom území, pričom platia ochranné opatrenia na zabezpečenie transparentnosti, nevyhnutnosti a úmernosti takýchto opatrení, ako aj možnosti právnej nápravy.

Pokiaľ ide o poskytovanie služieb informačnej spoločnosti z iného členského štátu, smernica o EO stanovuje zásadu krajiny pôvodu, na ktorú sa vzťahuje niekoľko možných výnimiek (článok 3). Tento systém sa bude naďalej uplatňovať na poskytovateľov platforiem na zdieľanie videí. Návrh sa usiluje zabezpečiť, aby sa rovnaké pravidlá vzťahovali aj na poskytovateľov, ktorí nemajú sídlo v členskom štáte, ale ktorí majú materskú spoločnosť, dcérsku spoločnosť alebo iný subjekt skupiny s takýmto sídlom.

Komisia s pomocou skupiny ERGA uľahčí koordináciu kódexov správania na úrovni EÚ. Okrem toho by sa mal na národnej úrovni stanoviť mechanizmus vybavovania sťažností a nápravy.

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorou sa mení smernica 2010/13/EÚ o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb s ohľadom na meniace sa podmienky na trhu

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä jej článok 53 ods. 1 a článok 62,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) Posledná podstatná zmena smernice Rady 89/552/EHS²⁷, neskôr kodifikovaná smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2010/13/EÚ²⁸, sa uskutočnila v roku 2007 prijatím smernice Európskeho parlamentu a Rady 2007/65/ES²⁹. Odvtedy sa trh audiovizuálnych mediálnych služieb výrazne a závažným tempom zmenil. Technický vývoj umožňuje vznik nových druhov služieb a možností pre používateľov. Návyky sledovania sa výrazne zmenili, najmä u mladšej generácie. Zatiaľ čo televízna obrazovka zostáva dôležitým zariadením na zdieľanie audiovizuálnych diel, množstvo divákov začalo na sledovanie audiovizuálneho obsahu používať iné, prenosné zariadenia. Tradičný televízny obsah stále tvorí hlavný podiel priemerného denného času sledovania. Čoraz dôležitejšie sú však nové typy obsahu, napríklad krátke videá alebo obsah vytvorený používateľmi, a veľmi populárne sú aj nové subjekty vrátane poskytovateľov služieb videa na požiadanie a platforiem na zdieľanie videí.
- (2) Komisia 6. mája 2015 prijala dokument „Stratégia pre jednotný digitálny trh v Európe“³⁰, v ktorom oznámila revíziu smernice 2010/13/EÚ.

²⁷ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 89/552/EHS z 3. októbra 1989 o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb (smernica o audiovizuálnych mediálnych službách) (Ú. v. ES L 298, 17.10.1989, s. 23).

²⁸ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/13/EÚ z 10. marca 2010 o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb (smernica o audiovizuálnych mediálnych službách) (Ú. v. EÚ L 95, 15.4.2010, s. 1).

²⁹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/65/ES z 11. decembra 2007, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 89/552/EHS o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania (Ú. v. EÚ L 332, 18.12.2007, s. 27).

³⁰ COM(2015) 192 final.

- (3) Smernica 2010/13/EÚ by sa mala naďalej uplatňovať len na tie služby, ktorých hlavným účelom je poskytovanie programov s cieľom informovať, zabávať alebo vzdelávať. Hlavná požiadavka účelu by sa tiež mala považovať za splnenú, ak má služba audiovizuálny obsah a formu, ktoré sú oddeliteľné od hlavnej činnosti poskytovateľa služieb, ako sú samostatné časti online novín s audiovizuálnymi programami alebo videá vytvorené používateľmi, kedy ich hlavné časti možno považovať za oddeliteľné od ich hlavnej činnosti. Služby sociálnych médií nie sú zahrnuté, pokiaľ neposkytujú službu, ktorá spadá pod definíciu platformy na zdieľanie videí. Služba by sa mala považovať len za neoddeliteľný doplnok hlavnej činnosti na základe prepojenia medzi audiovizuálnou ponukou a hlavnou činnosťou. Kanály alebo iné audiovizuálne služby, za ktoré je redakčne zodpovedný poskytovateľ, môžu samy osebe predstavovať audiovizuálne mediálne služby, dokonca aj keď sú ponúkané v rámci platformy na zdieľanie videí, pre ktorú je charakteristická absencia redakčnej zodpovednosti. V takýchto prípadoch budú musieť poskytovatelia s redakčnou zodpovednosťou dodržiavať ustanovenia tejto smernice.
- (4) S cieľom zabezpečiť účinné vykonávanie tejto smernice je rozhodujúce, aby členské štáty udržiavali aktuálne záznamy o poskytovateľoch audiovizuálnych mediálnych služieb a platformách na zdieľanie videí, ktorí spadajú pod ich právomoc, a pravidelne poskytovali tieto záznamy príslušným nezávislým regulačným orgánom a Komisii. Tieto záznamy by mali obsahovať informácie o kritériách, na ktorých je právomoc založená.
- (5) Určenie právomoci vyžaduje posúdenie skutkového stavu vzhľadom na kritériá stanovené v smernici 2010/13/EÚ. Posúdenie takéhoto skutkového stavu by mohlo viesť k protichodným výsledkom. Pri uplatňovaní postupov spolupráce stanovených v článkoch 3 a 4 smernice 2010/13/EÚ je dôležité, aby Komisia mohla svoje zistenia založiť na spoľahlivých faktoch. Skupina európskych regulačných orgánov pre audiovizuálne mediálne služby (ERGA) by preto mala byť splnomocnená na predkladanie stanovísk o právomoci na žiadosť Komisie.
- (6) Postupy a podmienky obmedzenia slobody poskytovať a využívať služby by mali byť rovnaké pre lineárne aj nelineárne služby.
- (7) Komisia vo svojom oznámení Európskemu parlamentu a Rade pod názvom „Lepšia právna regulácia v záujme lepších výsledkov – program EÚ“³¹ zdôraznila, že pri zvažovaní rôznych alternatívnych politických riešení bude brať do úvahy regulačné, ako aj kvalitne navrhnuté neregulačné prostriedky, vychádzajúce zo Spoločenstva praxe a zásad pre lepšiu samoreguláciu a koreguláciu³². Viaceré kódexy stanovené v oblastiach koordinovaných touto smernicou sa ukázali dobre navrhnuté, v súlade so zásadami pre lepšiu samoreguláciu a koreguláciu. Existencia legislatívnej podpory sa považuje za dôležitý faktor úspechu pri podpore dodržiavania samoregulačného alebo koregulačného kódexu. Rovnako je dôležité, aby kódexy stanovili osobitné ciele umožňujúce pravidelné, transparentné a nezávislé monitorovanie a hodnotenie cieľov určených v kódexoch. Odstupňované sankcie, ktorými sa zachová prvok proporcionality, sa zvyčajne považujú za účinný prístup pri presadzovaní programu. Tieto zásady by sa mali dodržiavať v rámci samoregulačných a koregulačných kódexov prijatých v oblastiach koordinovaných touto smernicou.
- (8) V záujme zabezpečenia súdržnosti a právnej istoty pre podniky a orgány členských štátov by sa pojem „podnecovanie k nenávisti“ mal v primeranej miere zosúladiť s

³¹ COM(2015) 215 final.

³² <https://ec.europa.eu/digital-single-market/communities/better-self-and-co-regulation>.

definíciou v rámcovom rozhodnutí Rady 2008/913/JHA z 28. novembra 2008 o boji proti niektorým formám a prejavom rasizmu a xenofóbie prostredníctvom trestného práva, v ktorom sa nenávisťné prejavy vymedzujú ako „verejné podnecovanie k násiliu alebo nenávisti“. To by zahŕňalo zosúladenie základov, z ktorých vychádza podnecovanie k násiliu alebo nenávisti.

- (9) S cieľom umožniť divákovi vrátane rodičov a maloletých prijímať informované rozhodnutia o sledovanom obsahu je nevyhnutné, aby poskytovatelia audiovizuálnych mediálnych služieb poskytovali dostatočné informácie o obsahu, ktorý môže narušiť telesný, duševný alebo morálny vývin maloletých. Toto sa dá dosiahnuť napríklad vďaka systému deskriptorov obsahu, ktoré označujú jeho povahu. Deskriptory obsahu by sa mohli poskytovať písomne, graficky alebo akusticky.
- (10) Existujú určité všeobecne uznávané usmernenia v oblasti výživy na vnútroštátnej a medzinárodnej úrovni, ako je profilový nutričný model Regionálneho úradu Svetovej zdravotníckej organizácie (WHO) pre Európu, s cieľom rozlišovať potraviny na základe ich výživového zloženia v kontexte televíznej reklamy na potraviny zameranej na deti. Členské štáty by mali byť podnecované k zabezpečeniu toho, aby sa samoregulačné a koregulačné kódexy správania používali na účinné zníženie vystavenia detí a maloletých audiovizuálnym komerčným oznamom o potravinách a nápojoch, ktoré majú vysoký obsah soli, cukru alebo tuku, prípadne ktoré inak nespĺňajú tieto vnútroštátne alebo medzinárodné výživové usmernenia.
- (11) Podobne by sa členské štáty mali nabádať, aby zabezpečili, že samoregulačné a koregulačné kódexy správania sa budú používať na účinné obmedzenie vystavenia detí a maloletých audiovizuálnym komerčným oznamom o alkoholických nápojoch. Na úrovni Únie a jednotlivých štátov existujú určité koregulačné alebo samoregulačné systémy s cieľom zodpovedne propagovať alkoholické nápoje, a to aj v audiovizuálnych komerčných oznamoch. Tieto systémy by sa mali naďalej podporovať, najmä ak je ich cieľom zabezpečiť, aby súčasťou audiovizuálnych komerčných oznamov o alkoholických nápojoch boli upozornenia na dôležitosť zodpovedného pitia.
- (12) S cieľom odstrániť prekážky voľného obehu cezhraničných služieb v rámci Únie je nevyhnutné zabezpečiť účinnosť samoregulačných a koregulačných opatrení zameraných najmä na ochranu spotrebiteľov alebo zdravie obyvateľstva. Riadne presadzované a monitorované kódexy správania na úrovni Únie by mohli byť dobrým prostriedkom na zabezpečenie jednotnejšieho a efektívnejšieho prístupu.
- (13) Trh televízneho vysielania sa rozvinul a je potrebná väčšia pružnosť, pokiaľ ide o audiovizuálne komerčné oznamy, najmä v prípade kvantitatívnych pravidiel pre lineárne audiovizuálne mediálne služby, umiestňovanie produktov a sponzorstvo. Vznik nových služieb vrátane služieb bez reklamy viedol k väčšiemu výberu pre divákov, ktorí môžu ľahko prejsť na alternatívne ponuky.
- (14) Sponzorstvo je dôležitým prostriedkom na financovanie audiovizuálnych mediálnych služieb alebo programov, pričom zahŕňa propagáciu mena fyzickej alebo právnickej osoby, ochrannej známky, dobrého mena, činností alebo výrobkov. Na to, aby sponzorstvo ako také predstavovalo hodnotnú formu reklamnej techniky pre inzerentov a poskytovateľov audiovizuálnych mediálnych služieb, sponzorské odkazy môžu obsahovať propagačné odkazy na výrobky alebo služby sponzora, hoci nemusia priamo podporovať nákup tovarov a služieb. Sponzorské odkazy by mali naďalej jasne informovať divákov o existencii sponzorskej zmluvy. Obsah sponzorovaných

programov by nemal byť ovplyvnený tak, aby bola dotknutá redakčná nezávislosť poskytovateľa audiovizuálnej mediálnej služby.

- (15) Liberalizácia umiestňovania produktov nepriniesla očakávané zvýšenie podielu využívania tejto formy audiovizuálnych komerčných oznamov. Konkrétne všeobecný zákaz umiestňovania produktov s určitými výnimkami nevytvoril právnu istotu pre poskytovateľov audiovizuálnych mediálnych služieb. Umiestňovanie produktov by teda malo byť povolené vo všetkých audiovizuálnych mediálnych službách, okrem výnimiek.
- (16) Umiestňovanie produktov by nemalo byť prípustné v spravodajských a publicistických programoch, programoch o spotrebiteľských záležitostiach, náboženských programoch a programoch so značným podielom detského publika. Z dôkazov konkrétne vyplýva, že umiestňovanie produktov a vložená reklama môžu ovplyvniť správanie detí, pretože často nedokážu rozpoznať komerčný obsah. Preto treba naďalej zakazovať umiestňovanie produktov v programoch so značným podielom detského publika. Programy o spotrebiteľských záležitostiach sú programy, ktoré ponúkajú divákovi poradenstvo vrátane recenzií nákupov výrobkov a služieb. Povolením umiestňovania produktov do takýchto programov by zanikla možnosť jasného rozlišovania medzi reklamným a redakčným obsahom pre divákov, ktorí môžu v takýchto programoch očakávať skutočné a pravdivé hodnotenie výrobkov alebo služieb.
- (17) Ukázalo sa, že pravidlo, podľa ktorého by výrobku nemala byť pripisovaná neprimeraná dôležitosť, sa v praxi ťažko uplatňuje. Navyše obmedzuje využívanie umiestňovania produktov, ktoré samozrejme zahŕňa určitú úroveň výrazného zobrazenia na účel vytvárania hodnoty. Požiadavky na programy obsahujúce umiestňovanie produktov by sa preto mali zamerať na jasné informovanie divákov o existencii umiestnenia produktu a zabezpečenie toho, aby nebola ovplyvnená redakčná nezávislosť poskytovateľa audiovizuálnych mediálnych služieb.
- (18) Keďže nárast počtu nových služieb priniesol divákovi väčšie možnosti výberu, vysielatelia majú väčšiu pružnosť pri vkladaní reklamných a telenákových spotov, ak to neprimerane nenaruša integritu programov. Na zachovanie špecifického charakteru európskeho televízneho prostredia by však mali prerušenia kinematografických diel a televíznych filmov, ako aj niektorých kategórií programov, ktoré ešte potrebujú špecifickú ochranu, zostať obmedzené.
- (19) Hoci táto smernica nezvyšuje celkový objem prípustného reklamného času medzi 7.00 hod. a 23.00 hod., je dôležité, aby vysielatelia mali väčšiu pružnosť a aby mohli rozhodnúť o tom, kedy sa má odvysielať reklama s cieľom maximalizovať dopyt inzerentov a počet divákov. Hodinové obmedzenie by sa preto malo zrušiť, pričom by sa malo zaviesť denné obmedzenie 20 % reklamy medzi 7.00 hod. a 23.00 hod.
- (20) Mnohí vysielatelia sú súčasťou väčších mediálnych skupín a vysielajú oznámenia nielen v súvislosti s vlastnými programami a vedľajšími produktmi, ktoré sú priamo odvodené od týchto programov, ale aj v súvislosti s programami ostatných subjektov patriacich do tej istej mediálnej skupiny. Vysielací čas vyhradený pre oznamy vysielateľa v súvislosti s programami ostatných subjektov patriacich do tej istej mediálnej skupiny by nemali byť zahrnuté do maximálneho denného vysielacieho času, ktorý je možné vyhraďovať pre reklamu a telenákov.
- (21) Poskytovatelia audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie by mali podporovať produkciu a distribúciu európskych diel tým, že zabezpečia, aby ich katalógy

obsahovali určitý minimálny podiel európskych diel a aby tieto boli dostatočne viditeľné.

- (22) Na zabezpečenie primeranej úrovne investícií do európskych diel by mali členské štáty môcť stanoviť finančné záväzky voči poskytovateľom služieb na požiadanie so sídlom na ich území. Tieto povinnosti môžu mať podobu priamych príspevkov na produkciu európskych diel a nadobudnutie práv na tieto diela. Členské štáty môžu uložiť aj poplatky splatné fondu na základe príjmov za služby na požiadanie poskytované na ich území a zacielené na toto územie. Táto smernica objasňuje, že vzhľadom na priamu súvislosť medzi finančnými záväzkami a rôznymi kultúrnymi politikami členských štátov môžu členské štáty uložiť takéto finančné záväzky aj poskytovateľom služieb na požiadanie, ktorí majú sídlo v inom členskom štáte, ale zameriavajú sa na ich územie. V tomto prípade by mali byť finančné záväzky platené iba z príjmov vzniknutých na základe publika v tomto členskom štáte.
- (23) Pri individuálnom posudzovaní toho, či je audiovizuálna mediálna služba na požiadanie so sídlom v inom členskom štáte zameraná na divákov na danom území, by sa členský štát mal riadiť ukazovateľmi, ako sú napríklad reklama alebo iné propagačné akcie konkrétne zacielené na zákazníkov na danom území, hlavný jazyk služby alebo existencia obsahu alebo komerčných oznamov zameraných konkrétne na divákov v členskom štáte, v ktorom sa prijímajú.
- (24) Keď členské štáty ukladajú finančné príspevky poskytovateľom služieb na požiadanie, takéto príspevky by mali slúžiť na primeranú podporu európskych diel, pričom treba predchádzať rizikám dvojitého uloženia príspevkov pre poskytovateľov služieb. Ak preto členský štát, v ktorom má poskytovateľ sídlo, uloží finančný príspevok, musí vziať do úvahy aj všetky finančné príspevky uložené v členských štátoch, na ktoré sa poskytovateľ zameriava.
- (25) S cieľom zabezpečiť, aby povinnosti týkajúce sa podpory európskych diel neohrozovali vývoj trhu a umožňovali vstup nových subjektov na trh, by sa tieto požiadavky nemali vzťahovať na spoločnosti bez významného postavenia na trhu. Je to najmä prípad spoločností s nízkym obratom a malou skupinou divákov a malých podnikov a mikropodnikov v zmysle odporúčania Komisie 2003/361/ES³³. Rovnako by mohlo byť nevhodné ukladať takéto požiadavky v prípadoch, keď by – vzhľadom na povahu alebo tému audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie – boli nerealizovateľné alebo neopodstatnené.
- (26) Najmä v súvislosti s platformami na zdieľanie videí, na ktorých používatelia – najmä maloletí – čoraz častejšie sledujú audiovizuálny obsah, existujú nové výzvy. V tejto súvislosti sú čoraz výraznejším dôvodom na obavy škodlivý obsah a nenávistné prejavy uložené na platformách na zdieľanie videí. Je nevyhnutné stanoviť primerané pravidlá týkajúce sa uvedených záležitostí s cieľom chrániť maloleté osoby pred škodlivým obsahom a všetkých občanov pred obsahom zahŕňajúcim podnecovanie k násiliu alebo nenávisti.
- (27) Pokiaľ ide o komerčné oznamy na platformách na zdieľanie videí, upravuje ich už smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES, v ktorej sa zakazujú nekalé obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom vrátane zavádzajúcich a agresívnych praktík vyskytujúcich sa v službách informačnej spoločnosti. Pokiaľ ide o komerčné oznamy týkajúce sa tabakových a súvisiacich výrobkov na platformách na

³³

Odporúčanie Komisie 2003/361/ES zo 6. mája 2003 o vymedzení pojmov mikropodnik, malý podnik a stredný podnik (Ú. v. EÚ L 124, 20.5.2003, s. 36).

zdieľanie videí, existujúce zákazy stanovené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2003/33/ES, ako aj zákazy týkajúce sa oznamov v súvislosti s elektronickými cigaretami a plniacimi fľaštičkami podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/40/EÚ, zabezpečujú dostatočnú ochranu spotrebiteľov. Opatrenia stanovené v tejto smernici preto dopĺňajú opatrenia stanovené v smerniciach 2005/29/ES, 2003/33/ES a 2014/40/EÚ.

- (28) Významná časť obsahu uloženého na platformách na zdieľanie videí nespadá pod redakčnú zodpovednosť poskytovateľa platformy na zdieľanie videí. Títo poskytovatelia však zvyčajne rozhodujú o organizácii obsahu, konkrétne programov alebo videí vytvorených používateľmi, a to aj automatickými prostriedkami alebo algoritmi. Preto by títo poskytovatelia mali mať povinnosť prijať vhodné opatrenia na ochranu maloletých pred obsahom, ktorý by mohol narušiť ich telesný, duševný alebo morálny vývin, a ochranu všetkých občanov pred podnecovaním k násiliu alebo nenávisti voči skupine osôb alebo členovi takejto skupiny na základe rodovej príslušnosti, rasy, farby pleti, náboženského vyznania, rodového pôvodu či národného alebo etnického pôvodu.
- (29) Vzhľadom na povahu účasti poskytovateľov na obsahu uloženom na platformách na zdieľanie videí by tieto vhodné opatrenia mali byť zamerané na organizáciu obsahu a nie obsah ako taký. Príslušné požiadavky stanovené v tejto smernici by sa preto mali uplatňovať bez toho, aby bol dotknutý článok 14 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES³⁴, ktorý stanovuje výnimku zo zodpovednosti za nezákonné informácie uchovávané určitými poskytovateľmi služieb informačnej spoločnosti. Pri poskytovaní služieb uvedených v článku 14 smernice 2000/31/ES by sa tieto požiadavky mali uplatňovať aj bez toho, aby bol dotknutý článok 15 tejto smernice, ktorý vylučuje ukladanie všeobecnej povinnosti monitorovať takéto informácie a aktívne vyhľadávať fakty alebo okolnosti poukazujúce na nezákonné aktivity týmto poskytovateľom, pričom by však zároveň nemali byť dotknuté ani povinnosti monitorovania v konkrétnych prípadoch, a najmä bez vplyvu na nariadenia vnútroštátnych orgánov v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi.
- (30) Pri vykonávaní príslušných opatrení, ktoré sa majú prijať na základe tejto smernice, je vhodné zapojiť poskytovateľov platform na zdieľanie videí v čo najväčšej možnej miere. Preto by mala byť podporovaná koregulácia.

S cieľom zabezpečiť jasný a jednotný prístup v tejto súvislosti v celej Únii by členské štáty nemali byť oprávnené vyžadovať, aby poskytovatelia platform na zdieľanie videí prijali prísnejšie opatrenia na ochranu maloletých pred škodlivým obsahom a všetkých obyvateľov pred obsahom zahŕňajúcim podnecovanie k násiliu alebo nenávisti, než sú opatrenia stanovené v tejto smernici. Treba však zachovať možnosť, aby členské štáty mohli prijať takéto prísnejšie opatrenia, ak je takýto obsah nezákonný, za predpokladu, že zachovávajú súlad s článkami 14 a 15 smernice 2000/31/ES, a aby prijali opatrenia týkajúce sa obsahu webových stránok obsahujúcich alebo šíriacich detskú pornografiu, ako sa vyžaduje a povoľuje podľa článku 25 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/93/EÚ³⁵. Poskytovatelia

³⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (Ú. v. ES L 178, 17.7.2000, s. 1).

³⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/93/EÚ z 13. decembra 2011 o boji proti sexuálnemu zneužívaniu a sexuálnemu vykorisťovaniu detí a proti detskej pornografii, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2004/68/SVV (Ú. v. EÚ L 335, 17.12.2011, s. 1).

platformami na zdieľanie videí by takisto mali mať naďalej možnosť prijať prísnejšie opatrenia na dobrovoľnej báze.

- (31) Pri prijímaní vhodných opatrení na ochranu maloletých pred škodlivým obsahom a na ochranu všetkých občanov pred obsahom zahŕňajúcim podnecovanie k násiliu alebo nenávisti v súlade s touto smernicou, by sa mali starostlivo vyvážiť uplatniteľné základné práva zakotvené v Charte základných práv Európskej únie. Týka sa to prípadne najmä práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života a ochrany osobných údajov, slobody prejavu a práva na informácie, slobody podnikania, zákazu diskriminácie a práv dieťaťa.
- (32) Poskytovatelia platformami na zdieľanie videí, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, poskytujú služby informačnej spoločnosti v zmysle článku 2 písm. a) smernice 2000/31/ES. Na týchto poskytovateľov sa teda vzťahujú pravidlá vnútorného trhu, ktoré sú stanovené v článku 3 uvedenej smernice, ak majú sídlo v členskom štáte. Je vhodné zabezpečiť, aby sa tie isté pravidlá uplatňovali na poskytovateľov platformami na zdieľanie videí, ktorí nemajú sídlo v členskom štáte, s cieľom zabezpečiť účinnosť opatrení na ochranu maloletých a občanov stanovených v tejto smernici a zabezpečiť čo najvyrovnanejšie podmienky, pokiaľ títo poskytovatelia majú materskú spoločnosť alebo dcérsku spoločnosť, ktorá má sídlo v členskom štáte, alebo ak sú títo poskytovatelia členom skupiny a iný subjekt danej skupiny má sídlo v členskom štáte. Na tento účel by sa mali prijať opatrenia na určenie členského štátu, ktorý by sa mal považovať za sídlo týchto poskytovateľov. Komisia by mala byť informovaná o poskytovateľoch v právomoci každého členského štátu pri uplatňovaní pravidiel o usadení stanovených v tejto smernici a v smernici 2000/31/ES.
- (33) Regulačné orgány členských štátov môžu dosiahnuť požadovaný stupeň štrukturálnej nezávislosti len vtedy, ak majú povahu nezávislých právnych subjektov. Členské štáty by preto mali garantovať nezávislosť národných regulačných orgánov od vlády, verejných orgánov a odvetvia s cieľom zaistiť nezaujatosť ich rozhodnutí. Touto požiadavkou nezávislosti by nemala byť dotknutá možnosť členských štátov menovať regulačné orgány s dohľadom na rôzne sektory, napríklad audiovizuálny alebo telekomunikačný sektor. Národné regulačné orgány by mali disponovať presadzovacími právomocami a zdrojmi potrebnými na výkon ich úloh, pokiaľ ide o personál, odborné znalosti a finančné prostriedky. Národné regulačné orgány ustanovené podľa tejto smernice by mali zabezpečiť rešpektovanie cieľov plurality médií, kultúrnej rozmanitosti, ochrany spotrebiteľa, vnútorného trhu a podporovania spravodlivej hospodárskej súťaže.
- (34) Akákoľvek strana, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie národného regulačného orgánu, by mala mať právo na odvolanie pred subjektom, ktorý je nezávislý od zainteresovaných strán. Týmto subjektom môže byť súd. Odvolacím konaním by nemalo byť dotknuté rozdelenie kompetencií vo vnútroštátnych súdnych systémoch.
- (35) Komisia s cieľom zabezpečiť konzistentné uplatňovanie audiovizuálneho regulačného rámca Únie vo všetkých členských štátoch ustanovila rozhodnutím Komisie z 3. februára 2014³⁶ skupinu európskych regulačných orgánov pre audiovizuálne mediálne služby (ERGA). Úlohou skupiny ERGA je radiť a asistovať Komisii pri snahe o zabezpečenie konzistentného vykonávania smernice 2010/13/EÚ vo všetkých členských štátoch a uľahčovať spoluprácu medzi národnými regulačnými orgánmi, ako aj medzi národnými regulačnými orgánmi a Komisiou.

³⁶ Rozhodnutie Komisie C(2014) 462 final z 3. februára 2014 o ustanovení skupiny európskych regulačných orgánov pre audiovizuálne mediálne služby.

- (36) Skupina ERGA pozitívne prispieva ku konzistentnej regulačnej praxi a poskytuje Komisii poradenstvo o otázkach vykonávania na vysokej úrovni. Preto sa žiada, aby sa v tejto smernici formálne uznala a posilnila jej úloha. Skupina by preto touto smernicou mala byť opätovne ustanovená.
- (37) Komisia by mala mať možnosť obrátiť sa na skupinu ERGA v akejkoľvek záležitosti súvisiacej s audiovizuálnymi mediálnymi službami a platformami na zdieľanie videí. Skupina ERGA by mala pomáhať Komisii tým, že jej poskytne odborné znalosti a poradenstvo a bude uľahčovať výmenu najlepších postupov. Komisia by predovšetkým mala so skupinou ERGA konzultovať uplatňovanie smernice 2010/13/EÚ s cieľom uľahčiť jej konzistentné vykonávanie na celom jednotnom digitálnom trhu. Skupina ERGA by na požiadanie Komisie mala poskytovať stanoviská k takým záležitostiam, ako sú právomoci a kódexy správania Únie v oblasti ochrany maloletých osôb a nenávistných prejavov alebo audiovizuálne komerčné oznamy o potravinách s vysokým obsahom tuku, soli/sodíka a cukrov.
- (38) Touto smernicou nie je dotknutá možnosť členských štátov ukladať povinnosti na zabezpečenie vyhľadateľnosti a dostupnosti obsahu všeobecného záujmu podľa vymedzených cieľov všeobecného záujmu, ako je pluralita médií, sloboda prejavu a kultúrna rozmanitosť. Takéto povinnosti by sa mali uložiť len vtedy, ak je to potrebné na splnenie cieľov všeobecného záujmu jasne vymedzených členskými štátmi v súlade s právom Únie. V tejto súvislosti by mali členské štáty najmä preskúmať potrebu regulačného zásahu s ohľadom na výsledky pôsobenia trhových síl. Ak sa členské štáty rozhodnú zaviesť pravidlá vyhľadateľnosti, mali by podnikom uložiť len primerané povinnosti vychádzajúce z legitímnych verejnopolitických záujmov.
- (39) Táto smernica rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané najmä v Charte základných práv Európskej únie. Jej cieľom je najmä zabezpečiť plné rešpektovanie práva na slobodu prejavu, slobody podnikania, ako aj práva na súdne preskúmanie a podporovať uplatňovanie práv dieťaťa zakotvené v Charte základných práv Európskej únie.
- (40) Ak sa má zabezpečiť základná sloboda prijímania informácií a úplná a riadna ochrana záujmov divákov v Únii, kľúčové je právo na prístup k programom informujúcim o politickom dianí. Vzhľadom na rastúcu dôležitosť audiovizuálnych médií pre spoločnosť a demokraciu by sa správy a vysielanie o politickom dianí mali cezhranične sprístupňovať v rámci celej EÚ, a to v čo najväčšom rozsahu a bez toho, aby boli dotknuté autorské práva.
- (41) Táto smernica sa netýka pravidiel súkromného medzinárodného práva, najmä pravidiel upravujúcich právomoci súdov a právo uplatniteľné na zmluvné a nezmluvné záväzky.
- (42) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 k vysvetľujúcim dokumentom³⁷ sa členské štáty zaviazali, že v odôvodnených prípadoch k oznámeniam o transpozičných opatreniach budú prikladať jeden alebo viacero dokumentov, v ktorých vysvetlia vzťah medzi prvkami určitej smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. Pri tejto smernici sa zákonodarca domnieva, že zaslanie takýchto dokumentov je odôvodnené.
- (43) Smernica 2010/13/EÚ by sa preto mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

³⁷ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Smernica 2010/13/EÚ sa mení takto:

1. V článku 1 sa odsek 1 mení takto:

a) V písmene a) sa bod i) nahrádza takto:

„i) služba, ako ju vymedzujú články 56 a 57 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ak sa základný účel služby alebo jej oddeliteľná časť týka poskytovania programov pod redakčnou zodpovednosťou poskytovateľa mediálnej služby s cieľom informovať, zabávať alebo vzdelávať širokú verejnosť elektronickými komunikačnými sieťami v zmysle článku 2 písm. a) smernice 2002/21/ES. Takéto audiovizuálne mediálne služby sú televízne vysielanie, ako sa vymedzuje v písmene e) tohto odseku, alebo audiovizuálna mediálna služba na požiadanie, ako sa vymedzuje v písmene g) tohto odseku;“;

b) Vkladá sa toto písmeno aa):

„aa) „služba platformy na zdieľanie videí“ je služba, ako ju vymedzujú články 56 a 57 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ktorá spĺňa tieto požiadavky:

i) služba pozostáva z ukladacieho priestoru s veľkým množstvom programov alebo videí vytvorených používateľmi, za ktoré poskytovateľ platformy na zdieľanie videí nenesie redakčnú zodpovednosť;

ii) organizáciu uloženého obsahu určuje poskytovateľ služby, a to aj automatickými prostriedkami alebo algoritmami, najmä prostredníctvom host'ovania, zobrazovania, označovania a sekvencovania;

iii) základným účelom služby alebo jej oddeliteľnej časti je poskytovanie programov a videí vytvorených používateľmi širokej verejnosti s cieľom informovať, zabávať alebo vzdelávať;

iv) služba je dostupná prostredníctvom elektronických komunikačných sietí v zmysle článku 2 písm. a) smernice 2002/21/ES;“;

c) Písmeno b) sa nahrádza takto:

„b) „program“ je súbor pohybujúcich sa obrazov so zvukom alebo bez zvuku predstavujúci samostatnú položku v rámci programovej skladby alebo katalógu, ktorý zostavil poskytovateľ mediálnej služby, pričom môže ísť napríklad o kinematografické dlhometrážne filmy, krátke videá, športové podujatia, situačné komédie, dokumentárne filmy, detské programy a pôvodné televízne hry;“;

d) Vkladá sa toto písmeno ba):

„ba) „video vytvorené používateľmi“ je súbor pohybujúcich sa obrazov so zvukom alebo bez zvuku predstavujúci samostatnú položku, ktorá je vytvorená a/alebo nahratá na platformu na zdieľanie videí jedným alebo viacerými používateľmi;“;

e) Vkladá sa toto písmeno da):

„da) „poskytovateľ platformy na zdieľanie videí“ je fyzická alebo právnická osoba, ktorá poskytuje službu platformy na zdieľanie videí;“

2. Názov kapitoly II sa nahrádza takto:

„VŠEOBECNÉ USTANOVENIA PRE AUDIOVIZUÁLNE MEDIÁLNE SLUŽBY“

3. Článok 2 sa mení takto:

a) V odseku 3 sa písmeno b) nahrádza takto:

„b) ak poskytovateľ mediálnej služby má sídlo v jednom členskom štáte, ale redakčné rozhodnutia o audiovizuálnej mediálnej službe sa prijímajú v inom členskom štáte, považuje sa za poskytovateľa so sídlom v tom členskom štáte, kde pôsobí väčšina zamestnancov zapojených do výkonu činnosti audiovizuálnej mediálnej služby;“;

b) Vkladajú sa tieto odseky 5a a 5b:

„5a. Členské štáty oznámia Komisii zoznam poskytovateľov audiovizuálnych mediálnych služieb v ich právomoci a kritériá stanovené v odsekoch 2 až 5, na ktorých je právomoc založená. Následne bez zbytočného odkladu informujú Komisiu o akýchkoľvek zmenách v tomto zozname. Komisia zabezpečí, aby k týmto informáciám mali prístup príslušné nezávislé regulačné orgány.

5b. Ak sa pri uplatňovaní článkov 3 a 4 tejto smernice členské štáty nedohodnú na tom, ktorý členský štát má právomoc, bez zbytočného odkladu predložia túto záležitosť Komisii. Komisia môže požiadať skupinu európskych regulačných orgánov pre audiovizuálne mediálne služby (ERGA), aby k záležitosti poskytla stanovisko do 15 pracovných dní od predloženia žiadosti Komisie. Ak Komisia požiada skupinu ERGA o stanovisko, lehoty stanovené v článku 3 ods. 5 a v článku 4 ods. 5 sa pozastavia, kým ERGA neprijme stanovisko.“

4. Článok 3 sa nahrádza takto:

„Článok 3

1. Členské štáty zabezpečia voľný príjem a neobmedzia retransmisie audiovizuálnych mediálnych služieb z iných členských štátov na svoje územie z dôvodov, ktoré patria do oblastí koordinovaných touto smernicou.

2. Členské štáty môžu dočasne urobiť výnimku z odseku 1, ak audiovizuálna mediálna služba poskytovaná poskytovateľom mediálnej služby v právomoci iného členského štátu:

a) zjavne, závažne a hrubo porušuje článok 6 alebo 12 alebo oba;

b) ohrozuje verejnú bezpečnosť vrátane ochrany bezpečnosti a obrany štátu alebo pre ne predstavuje vážne a závažné nebezpečenstvo ohrozenia; alebo

c) ohrozuje verejné zdravie alebo preň predstavuje vážne a závažné nebezpečenstvo ohrozenia.

3. Členské štáty môžu uplatniť odsek 2, len ak sú splnené tieto podmienky:

a) počas 12 mesiacov pred oznámením uvedeným v písmene b) tohto odseku poskytovateľ mediálnej služby podľa názoru dotknutého členského štátu najmenej dva razy porušil odsek 2 písm. a), b) alebo c);

b) dotknutý členský štát písomne oznámil poskytovateľovi mediálnych služieb, členskému štátu, ktorého právomoc sa vzťahuje na poskytovateľa, a Komisii údajné porušenia a opatrenia, ktoré má v úmysle podniknúť, ak by k takýmto údajným porušeniam znova došlo;

c) konzultácie s členským štátom, ktorý má právomoc nad poskytovateľom, a s Komisiou nepriniesli priateľské urovanie sporu do jedného mesiaca od oznámenia uvedeného v písmene b);

d) poskytovateľ mediálnych služieb porušil odsek 2 písm. a), b) alebo c) najmenej raz od oznámenia uvedeného v písmene b) tohto odseku;

e) oznamujúci členský štát dodržal právo na obhajobu dotknutého poskytovateľa mediálnych služieb, a najmä dal poskytovateľovi mediálnych služieb príležitosť vyjadriť názor na údajné porušenia a opatrenia, ktoré tento členský štát plánuje prijať. Tento názor, ako aj názor členského štátu s právomocou, musí náležite zohľadniť.

Odsek 3 písm. a) a d) sa vzťahujú len na lineárne služby.

4. Komisia do troch mesiacov po oznámení opatrení, ktoré prijal členský štát pri uplatňovaní odsekov 2 a 3, a po konzultácii so skupinou ERGA rozhodne o tom, či sú tieto opatrenia zlučiteľné s právom Únie. Uvedená lehota sa začína v deň nasledujúci po doručení úplného oznámenia. Oznámenie sa považuje za úplné, ak do troch mesiacov od jeho doručenia alebo od doručenia akýchkoľvek ďalších požadovaných informácií Komisia nepožiadala o žiadne ďalšie informácie.

Ak Komisia považuje oznámenie za neúplné, požiada o všetky potrebné dodatočné informácie. Komisia informuje členský štát o prijatí odpovede na túto požiadavku.

Ak dotknutý členský štát neposkytne požadované informácie v lehote stanovenej Komisiou, alebo ak poskytne neúplné informácie, Komisia rozhodne, že opatrenia prijaté členským štátom v súlade s odsekom 2 sú nezlučiteľné s právom Únie. Ak Komisia rozhodne, že opatrenia sú nezlučiteľné s právom Únie, príslušný členský štát musí čo najskôr ukončiť vykonávanie príslušných opatrení.

5. Odsekmi 3 a 4 nie je dotknuté uplatňovanie akéhokoľvek postupu, opravného prostriedku ani sankcie za príslušné porušenia v členskom štáte, ktorého právomoc sa vzťahuje na dotknutého poskytovateľa mediálnej služby.

6. Členské štáty môžu v naliehavých prípadoch prijať výnimku z podmienok ustanovených v odseku 3 písm. b) a c). Ak ide o takýto prípad, opatrenia sa čo najskôr oznámia Komisii a členskému štátu, ktorého právomoc sa vzťahuje na poskytovateľa mediálnej služby, s uvedením dôvodov, prečo je podľa členského štátu prípad taký naliehavý, že je potrebné odchýlenie od podmienok.

7. Bez toho, aby bola dotknutá možnosť členského štátu prikrčiť k opatreniam uvedeným v odseku 6, Komisia preskúma v čo najkratšom možnom čase zlučiteľnosť oznámených opatrení s právom Únie. Ak Komisia dospeje k záveru, že opatrenia sú nezlučiteľné s právom Únie, požiada dotknutý členský štát, aby neprijal plánované opatrenia alebo urýchlene ukončil vykonávanie týchto opatrení.

8. Členské štáty a Komisia si pravidelne vymieňajú skúsenosti a najlepšie postupy týkajúce sa procesu stanoveného v odsekoch 2 až 7 v rámci kontaktného výboru zriadeného podľa článku 29 a skupiny ERGA.“

5. Článok 4 sa mení takto:

a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Členské štáty majú naďalej možnosť požadovať od poskytovateľov mediálnych služieb, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, aby dodržiavali podrobnejšie alebo prísnejšie pravidlá podľa článkov 5, 6, 6a, 9, 10, 11, 12, 13, 16, 17, 19 až 26, 30 a 30a za predpokladu, že tieto pravidlá sú v súlade s právom Únie.“;

b) V odseku 3 sa za prvý pododsek písm. b) vkladá tento druhý pododsek:

„Členský štát, ktorý prijal opatrenia v súlade s odsekom 2 písm. a) a b), by mal uviesť dôvody, na ktorých zakladá svoje posúdenie údajného obchádzania.“;

c) Odseky 4 a 5 sa nahrádzajú takto:

„4. Členský štát môže prijať opatrenia podľa odseku 3 iba vtedy, keď sú splnené tieto podmienky:

a) členský štát oznámil Komisii a členskému štátu, v ktorom je má vysielateľ sídlo, zámer prijať takéto opatrenia a zároveň uviedol dôvody pre svoj úsudok;

b) členský štát dodržal právo na obhajobu dotknutého vysielateľa, a najmä dal vysielateľovi príležitosť vyjadriť názor na údajné obchádzanie a na opatrenia, ktoré oznamujúci členský štát plánuje prijať;

c) Komisia po konzultácii so skupinou ERGA rozhodla, že opatrenia sú v súlade s právom Únie, a najmä, že úsudok členského štátu, ktorý prijíma tieto opatrenia podľa odsekov 2 a 3, je riadne opodstatnený.

5. Komisia prijme rozhodnutie do troch mesiacov po oznámení stanovenom v odseku 4 písm. a). Uvedená lehota sa začína v deň nasledujúci po doručení úplného oznámenia. Oznámenie sa považuje za úplné, ak do troch mesiacov od jeho doručenia alebo od doručenia akýchkoľvek ďalších požadovaných informácií Komisia nepožiadala o žiadne ďalšie informácie.

Ak Komisia považuje oznámenie za neúplné, požiada o všetky potrebné dodatočné informácie. Komisia informuje členský štát o prijatí odpovede na túto požiadavku.

Ak dotknutý členský štát neposkytne požadované informácie v lehote stanovenej Komisiou, alebo ak poskytne neúplné informácie, Komisia rozhodne, že opatrenia prijaté členským štátom v súlade s odsekom 3 sú nezlučiteľné s právom Únie. Ak Komisia rozhodne, že opatrenia sú nezlučiteľné s právom Únie, príslušný členský štát nesmie prijať plánované opatrenia.“;

d) Odsek 7 sa nahrádza takto:

„7. Členské štáty podporia koreguláciu a samoreguláciu prostredníctvom kódexov správania prijatých na vnútroštátnej úrovni v oblastiach, ktoré koordinuje táto smernica, v takom rozsahu, ako to umožňujú ich právne systémy. Tieto kódexy musia byť všeobecne prijateľné pre hlavné zainteresované strany v dotknutých členských štátoch. Kódexy správania musia svoje ciele formulovať zreteľne a jednoznačne. Poskytujú pravidelné, transparentné a nezávislé monitorovanie a hodnotenie dosahovania požadovaných cieľov. Poskytujú účinné presadzovanie, v prípade potreby aj príslušné účinné a primerané sankcie.

Návrhy kódexov správania Únie uvedené v článkoch 6a ods. 3, 9 ods. 2 a 9 ods. 4 a zmeny alebo rozšírenia existujúcich kódexov správania Únie predkladajú Komisii signatári týchto kódov.

Komisia môže požiadať skupinu ERGA o vydanie stanoviska k návrhom, zmenám alebo rozšíreniam týchto kódexov. Komisia môže podľa potreby tieto kódexy uverejniť.“

6. Názov kapitoly III sa nahrádza takto:

„USTANOVENIA UPLATNITEĽNÉ NA AUDIOVIZUÁLNE MEDIÁLNE SLUŽBY“

7. V článku 5 sa písmeno d) nahrádza takto:
„d) členský štát, ktorý má právomoc nad poskytovateľom mediálnych služieb, a príslušné regulačné orgány alebo orgány dohľadu.“
8. Článok 6 sa nahrádza takto:
„Členské štáty primeranými prostriedkami zabezpečia, aby audiovizuálne mediálne služby poskytované poskytovateľmi mediálnych služieb, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, neobsahovali žiadne podnecovanie k násiliu alebo nenávisti voči skupine osôb alebo členovi takejto skupiny vymedzenej na základe pohlavia, rasového alebo etnického pôvodu, náboženského vyznania alebo presvedčenia, zdravotného postihnutia, veku alebo sexuálnej orientácie.“
9. Vkladá sa tento článok 6a:

„Článok 6a

1. Členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia audiovizuálnych mediálnych služieb poskytovali divákovi dostatočné informácie o obsahu, ktorý môže narušiť telesný, duševný alebo morálny vývin maloletých osôb. Na tento účel môžu členské štáty používať systém deskriptorov, ktoré označujú povahu obsahu audiovizuálnej mediálnej služby.
2. Pri uplatňovaní tohto článku členské štáty podporia koreguláciu.
3. Komisia a skupina ERGA podporia poskytovateľov mediálnych služieb, aby si vymieňali najlepšie postupy týkajúce sa koregulačných systémov v celej Únii. Komisia v prípade potreby uľahčí vypracovanie kódexov správania Únie.“
10. Článok 7 sa vypúšťa.
11. Článok 9 sa mení takto:
- a) Odsek 2 sa nahrádza takto:
„2. Členské štáty a Komisia podporia vytvorenie samoregulačných a koregulačných kódexov správania týkajúcich sa neprimeraných audiovizuálnych komerčných oznamov, ktoré sprevádzajú alebo sú zahrnuté do programov so značným podielom detského publika, o potravinách a nápojoch obsahujúcich živiny a látky s výživovým alebo fyziologickým účinkom, ktorých nadmerný príjem v celkovej strave sa neodporúča, najmä tuky, transmastné kyseliny, soľ alebo sodík a cukry.
- Tieto kódexy by mali slúžiť na účinné zníženie vystavenia maloletých audiovizuálnym komerčným oznamom o potravinách a nápojoch, ktoré majú vysoký obsah soli, cukru alebo tuku alebo ktoré inak nespĺňajú vnútroštátne alebo medzinárodné usmernenia v oblasti výživy. Tieto kódexy by mali stanovovať, aby audiovizuálne komerčné oznamy nezdôrazňovali pozitívne vlastnosti nutričných aspektov takýchto potravín a nápojov.
- Komisia a skupina ERGA podporia výmenu osvedčených postupov pre samoregulačné a koregulačné systémy v celej Únii. Komisia v prípade potreby uľahčí vypracovanie kódexov správania Únie.“;
- b) Vkladajú sa tieto odseky 3 a 4:
„3. Členské štáty a Komisia podporia vytvorenie samoregulačných a koregulačných kódexov správania týkajúcich sa neprimeraných audiovizuálnych komerčných oznamov o alkoholických nápojoch. Tieto kódexy by mali slúžiť na účinné

obmedzenie vystavenia maloletých audiovizuálnym komerčným oznamom o alkoholických nápojoch.

4. Komisia a skupina ERGA podporia výmenu osvedčených postupov pre samoregulačné a koregulačné systémy v celej Únii. Komisia v prípade potreby uľahčí vypracovanie kódexov správania Únie.“

12. V článku 10 sa písmeno b) nahrádza takto:

„b) nesmú priamo podnecovať k nákupu alebo prenájmu produktov alebo služieb;“

13. Článok 11 sa nahrádza takto:

„Článok 11

1. Odseky 2, 3 a 4 sa vzťahujú len na programy vyrobené po 19. decembri 2009.

2. Umiestňovanie produktov je prípustné vo všetkých audiovizuálnych mediálnych službách okrem spravodajských a publicistických programov, programov o spotrebiteľských záležitostiach, náboženských programov a programov s významným podielom detského publika.

3. Programy, ktoré obsahujú umiestňovanie produktov, musia spĺňať tieto požiadavky:

a) ich obsah a v prípade televízie čas ich odvysielania nie sú v žiadnom prípade ovplyvnené takým spôsobom, ktorý by mal vplyv na zodpovednosť a redakčnú nezávislosť poskytovateľa mediálnej služby;

b) nesmú priamo podnecovať k nákupu alebo prenájmu produktov alebo služieb;

c) diváci musia byť jasne informovaní o existencii umiestňovania produktov. Programy obsahujúce umiestňovanie produktov musia byť primerane označené na začiatku a na konci programu a pri pokračovaní programu po reklamnom bloku, aby sa predišlo akýmkoľvek nejasnostiam zo strany diváka.

Výnimočne sa členské štáty môžu rozhodnúť neuplatňovať požiadavky ustanovené v písmene c) za predpokladu, že príslušný program nebol produkovaný ani objednaný poskytovateľom mediálnych služieb alebo spoločnosťou pridruženou k poskytovateľovi mediálnych služieb.

4. Programy v žiadnom prípade nesmú obsahovať umiestňovanie týchto produktov:

a) tabakových výrobkov či cigariet ani umiestňovanie produktov podnikov, ktorých hlavnou činnosťou je výroba alebo predaj cigariet a iných tabakových výrobkov;

b) špecifických liekov alebo liečebných postupov, ktoré sú dostupné iba na lekárske predpis v členskom štáte, ktorého právomoc sa vzťahuje na poskytovateľa mediálnych služieb.“

14. Článok 12 sa nahrádza takto a presúva sa do kapitoly III:

„Článok 12

Členské štáty prijímú vhodné opatrenia, aby programy, ktoré by mohli narušiť telesný, duševný alebo morálny vývin maloletých, poskytované poskytovateľmi audiovizuálnych mediálnych služieb, na ktorých sa vzťahuje právomoc týchto členských štátov, boli prístupné iba tak, že ich maloletí nebudú môcť za bežných okolností počuť ani sledovať. Takéto opatrenia môžu zahŕňať výber času vysielania,

nástroje na overenie veku alebo iné technické opatrenia. Musia byť úmerné potenciálnemu škodlivému účinku programu.

Najškodlivejší obsah, ako napríklad bezdôvodné násilie a pornografia, musia podliehať najprísnejším opatreniam, ako je kódovanie a účinné rodičovské kontroly.“

15. Článok 13 sa nahrádza takto:

„Článok 13

1. Členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, zabezpečili aspoň 20-percentný podiel európskych diel vo svojom katalógu a viditeľnosť týchto diel.

2. Členské štáty môžu vyžadovať, aby poskytovatelia audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, finančne prispievali na tvorbu európskych diel, a to aj prostredníctvom priamych investícií do obsahu a príspevkov do národných fondov. Členské štáty môžu takéto finančné príspevky vyžadovať od poskytovateľov audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie, ktorí sa zameriavajú na divákov na ich území, ale majú sídlo v iných členských štátoch. V takomto prípade sa finančný príspevok zakladá len na príjmoch získaných v členských štátoch, na ktoré sa poskytovatelia zameriavajú. Ak preto členský štát, v ktorom má poskytovateľ sídlo, uloží finančný príspevok, musí vziať do úvahy aj všetky finančné príspevky uložené v členských štátoch, na ktoré sa poskytovateľ zameriava. Všetky finančné príspevky sú v súlade s právom Únie, najmä s pravidlami štátnej pomoci.

3. Členské štáty Komisii podajú najneskôr do [dátum – najneskôr tri roky po prijatí] a potom každé dva roky správu o vykonávaní odsekov 1 a 2.

4. Komisia na základe informácií poskytnutých členskými štátmi a na základe nezávislej štúdie podá Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní odsekov 1 a 2, pričom zohľadní vývoj trhu, technologický rozvoj a cieľ kultúrnej rozmanitosti.

5. Členské štáty udelia výnimku z požiadaviek stanovených v odsekoch 1 a 2 poskytovateľom s nízkym obratom alebo malou skupinou divákov, prípadne ak ide malé podniky alebo mikropodniky. Členské štáty môžu upustiť od týchto požiadaviek v prípadoch, keď by vzhľadom na povahu alebo tému audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie boli nerealizovateľné alebo neopodstatnené.“

16. V článku 20 ods. 2 sa prvá veta nahrádza takto:

„Vysielanie filmov vyrobených pre televíziu (okrem viacdielných sérií, seriálov a dokumentárnych programov), kinematografických diel a spravodajských programov možno prerušovať televíznou reklamou a/alebo telenácupom jedenkrát za každé plánované obdobie, ktoré nesmie byť kratšie než 20 minút.“

17. Článok 23 sa nahrádza takto:

„Článok 23

1. Denný podiel televíznych reklamných spotov a telenácupných spotov medzi 7.00 hod. a 23.00 hod. neprekročí 20 %.

2. Odsek 1 sa neuplatňuje na:

- a) oznamy, ktoré vysielateľ vykonal v súvislosti s vlastnými programami a pomocnými produktmi, ktoré sú priamo odvodené z týchto programov, alebo s programami iných subjektov patriacich k tej istej mediálnej skupine;
 - b) sponzorské odkazy;
 - c) umiestňovanie produktov.“
18. Kapitola VIII sa vypúšťa.
19. Vkladá sa táto kapitola IXa:

„KAPITOLA IXa

USTANOVENIE UPLATNITEĽNÉ NA SLUŽBY PLATFORMIEM NA ZDIEĽANIE VIDEÍ

Článok 28a

1. Bez toho, aby boli dotknuté články 14 a 15 smernice 2000/31/ES, členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia platformiem na zdieľanie videí prijali primerané opatrenia na:

- a) ochranu maloletých pred obsahom, ktorý by mohol narušiť ich telesný, duševný alebo morálny vývoj;
- b) ochranu všetkých obyvateľov pred obsahom zahŕňajúcim podnecovanie k násiliu alebo nenávisti voči skupine osôb alebo členovi takejto skupiny vymedzenej podľa rodovej príslušnosti, rasy, farby pleti, náboženského vyznania, rodového pôvodu či národného alebo etnického pôvodu.

2. To, čo predstavuje primerané opatrenie na účely odseku 1, sa určí so zreteľom na povahu predmetného obsahu, poškodenie, ktoré môže spôsobiť, vlastnosti kategórie osôb, ktoré majú byť chránené, ako aj práva a dotknuté oprávnené záujmy vrátane záujmov poskytovateľov platformiem na zdieľanie videí a používateľov, ktorí vytvorili a/alebo nahrali obsah, ako aj so zreteľom na verejný záujem.

Uvedené opatrenia zahŕňajú v závislosti od konkrétneho prípadu:

- a) definovanie a uplatňovanie pojmov podnecovania k násiliu alebo nenávisti, ako je uvedené v odseku 1 písm. b), a obsahu, ktorý môže narušiť telesný, duševný alebo morálny vývin maloletých, v súlade s článkami 6 a 12, v podmienkach poskytovateľov platformiem na zdieľanie videí;
- b) zriadenie a prevádzkovanie mechanizmov, vďaka ktorým budú používatelia platformiem na zdieľanie videí môcť dotknutým poskytovateľom platformiem na zdieľanie videí nahlasovať alebo označovať obsah uvedený v odseku 1, ktorý je uložený na tejto platforme;
- c) zriadenie a prevádzkovanie systémov na overenie veku pre používateľov platformiem na zdieľanie videí v prípade obsahu, ktorý môže narušiť telesný, duševný alebo morálny vývin maloletých;
- d) zriadenie a prevádzkovanie systémov umožňujúcich používateľom platformiem na zdieľanie videí hodnotiť obsah uvedený v odseku 1;
- e) poskytovanie systémov rodičovskej kontroly v prípade obsahu, ktorý môže narušiť telesný, duševný alebo morálny vývin maloletých;

f) zriadenie a prevádzkovanie systémov, prostredníctvom ktorých poskytovatelia platforiem na zdieľanie videí vysvetľujú používateľom, na aký účel slúži nahlasovanie a označovanie uvedené v bode b).

3. Na účely vykonávania opatrení uvedených v odsekoch 1 a 2 členské štáty podpora koreguláciu podľa článku 4 ods. 7.

4. Členské štáty zavedú potrebné mechanizmy na posúdenie vhodnosti opatrení uvedených v odsekoch 2 a 3 prijatých poskytovateľmi platforiem na zdieľanie videí. Členské štáty zveria túto úlohu orgánom určeným v súlade s článkom 30.

5. Členské štáty nepoužijú voči poskytovateľom platforiem na zdieľanie videí opatrenia, ktoré sú prísnejšie než opatrenia uvedené v odsekoch 1 a 2. Členským štátom to nebráni ukladať prísnejšie opatrenia voči nezákonnému obsahu. V závislosti od konkrétneho prípadu sú pri prijímaní takýchto opatrení povinné dodržiavať podmienky stanovené uplatniteľným právom Únie, napríklad tie, ktoré sú stanovené v článkoch 14 a 15 smernice 2000/31/ES alebo v článku 25 smernice 2011/93/EÚ.

6. Členské štáty zabezpečia, aby existovali mechanizmy podávania sťažností a nápravy na urovnávanie sporov medzi používateľmi a poskytovateľmi platforiem na zdieľanie videí týkajúcich sa uplatňovania primeraných opatrení uvedených v odsekoch 1 a 2.

7. Komisia a skupina ERGA podpora poskytovateľov platforiem na zdieľanie videí, aby si vymieňali najlepšie postupy týkajúce sa koregulačných systémov v celej Únii. Komisia v prípade potreby uľahčí vypracovanie kódexov správania Únie.

8. Poskytovatelia platforiem na zdieľanie videí, prípadne organizácie zastupujúce týchto poskytovateľov v tejto súvislosti predložia Komisii návrh kódexov správania Únie a zmien existujúcich kódexov správania Únie. Komisia môže požiadať skupinu ERGA o vydanie stanoviska k návrhom, zmenám alebo rozšíreniam týchto kódexov správania. Komisia môže tieto kódexy správania zverejniť, pričom im vyčlení taký priestor, aký uzná za vhodný.

Článok 28b

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa poskytovatelia platforiem na zdieľanie videí, ktorí nemajú sídlo na ich území, ale ktorých materská spoločnosť alebo dcérska spoločnosť má sídlo na ich území alebo ktorí sú súčasťou skupiny a iný subjekt tejto skupiny má sídlo na ich území, považovali za usadených na ich území na účely článku 3 ods. 1 smernice 2000/31/EHS.

Na účely uplatňovania prvého pododseku platí, že ak materská spoločnosť, dcérska spoločnosť alebo iný subjekt skupiny majú sídla v rôznych členských štátoch, poskytovateľ služby sa považuje za usadeného v tom členskom štáte, kde má sídlo jeho materská spoločnosť, alebo – v prípade absencie takéhoto subjektu – v členskom štáte, kde má sídlo jeho dcérska spoločnosť, alebo – v prípade absencie takéhoto subjektu – v členskom štáte, kde má sídlo iný subjekt skupiny.

Na účely uplatňovania druhého pododseku, ak existujú viaceré dcérske spoločnosti, z ktorých každá má sídlo v inom členskom štáte, alebo ak existuje niekoľko ďalších subjektov skupiny, z ktorých každý má sídlo v inom členskom štáte, dotknuté členské štáty zabezpečia, aby poskytovateľ určil, v ktorom z týchto členských štátov sa považuje za usadeného.

2. Členské štáty oznámia Komisii zoznam poskytovateľov platforiem na zdieľanie videí so sídlom na ich území a kritériá stanovené v článku 3 ods. 1 smernice 2000/31/ES a v bode 1, na ktorých je založená ich právomoc. Zoznam musia pravidelne aktualizovať. Komisia zabezpečí, aby k týmto informáciám mali prístup príslušné nezávislé regulačné orgány.“

20. Názov kapitoly XI sa nahrádza takto:

„REGULAČNÉ ORGÁNY ČLENSKÝCH ŠTÁTOV“

21. Článok 30 sa nahrádza takto:

„Článok 30

1. Každý členský štát určí jeden alebo viaceré nezávislé národné regulačné orgány. Členské štáty zabezpečia, aby boli právne oddelené a funkčne nezávislé od akéhokoľvek iného verejného alebo súkromného subjektu. Tým nie je dotknutá možnosť, aby členské štáty zriadili regulačné orgány, ktoré majú dohľad nad rôznymi sektormi.

2. Členské štáty zabezpečia, aby národné regulačné orgány vykonávali svoje právomoci nestranne a transparentne a v súlade s cieľmi tejto smernice, najmä čo sa týka plurality médií, kultúrnej rozmanitosti, ochrany spotrebiteľa, vnútorného trhu a podporovania spravodlivej hospodárskej súťaže.

Národné regulačné orgány nemôžu vyžadovať alebo preberať pokyny od akéhokoľvek iného orgánu v súvislosti s vykonávaním úloh, ktorými boli poverené na základe vnútroštátneho práva, ktorým sa vykonáva právo Únie. Tým nie je dotknutý dohľad nad nimi podľa vnútroštátneho ústavného práva.

3. Kompetencie a právomoci nezávislých regulačných orgánov, ako aj spôsoby, akými preberajú zodpovednosť, musia byť jasne právne vymedzené.

4. Členské štáty zabezpečia, aby národné regulačné orgány mali primerané právomoci na presadzovanie práva, vďaka ktorým si môžu účinne plniť funkcie.

5. Vedúci národného regulačného orgánu alebo členovia kolektívneho orgánu plniaceho túto úlohu v rámci národného regulačného orgánu môžu byť odvolaní z funkcie len v prípade, ak prestali spĺňať požiadavky kladené na plnenie ich povinností, ktoré sú stanovené vopred vo vnútroštátnom práve. Rozhodnutie o odvolaní sa zverejní spolu s jeho odôvodnením.

6. Členské štáty zabezpečia, aby nezávislé národné regulačné orgány mali samostatné ročné rozpočty. Tieto rozpočty sa musia zverejňovať. Členské štáty zabezpečia, aby národné regulačné orgány mali dostatok finančných a ľudských zdrojov na vykonávanie úloh, ktorými sú poverené, a aby sa aktívne zapájali a prispievali do skupiny ERGA.

7. Členské štáty zabezpečia, aby na vnútroštátnej úrovni existovali účinné mechanizmy, v rámci ktorých má každý používateľ alebo poskytovateľ mediálnych služieb alebo poskytovateľ platformy na zdieľanie videí, ktorý je dotknutý rozhodnutím národného regulačného orgánu, právo podať odvolanie proti tomuto rozhodnutiu odvolaciemu orgánu. Odvolací orgán je nezávislý od strán zapojených do odvolania.

Odvolací orgán, ktorým by mal byť súd, musí mať zodpovedajúce odborné znalosti na účinné vykonávanie svojich funkcií. Členské štáty zabezpečia, aby sa riadne zohľadnila skutková podstata prípadov a aby existoval účinný odvolací mechanizmus.

Do rozhodnutia o odvolaní rozhodnutie národného regulačného orgánu zostáva v platnosti, pokiaľ sa v súlade s vnútroštátnym právom nenariaadia predbežné opatrenia.“

22. Vkladá sa tento článok 30a:

„Článok 30a

1. Týmto sa zriaďuje skupina európskych regulačných orgánov pre audiovizuálne mediálne služby (ERGA).

2. Pozostáva z nezávislých národných regulačných orgánov v oblasti audiovizuálnych mediálnych služieb. Tie sú zastúpené vedúcimi alebo nominovanými vysokými predstaviteľmi národných regulačných orgánov alebo – v prípade absencie národného regulačného orgánu – inými zástupcami podľa výberu na základe postupov týchto orgánov, pričom ich hlavnou úlohou je dohliadať na audiovizuálne mediálne služby. Na zasadnutiach skupiny sa zúčastňuje zástupca Komisie.

3. Skupina ERGA plní tieto úlohy:

a) poskytuje poradenstvo a pomáha Komisii v jej úsilí o zabezpečenie konzistentného vykonávania regulačného rámca pre audiovizuálne mediálne služby vo všetkých členských štátoch;

b) poskytuje poradenstvo a pomáha Komisii v každej záležitosti týkajúcej sa audiovizuálnych mediálnych služieb v právomoci Komisie. Ak je to odôvodnené, na účely informovania Komisie o niektorých otázkach môže skupina konzultovať s účastníkmi trhu, spotrebiteľmi a koncovými používateľmi s cieľom zhromaždiť potrebné informácie;

c) zabezpečuje výmenu skúseností a najlepších postupov pri uplatňovaní regulačného rámca pre audiovizuálne mediálne služby;

d) spolupracuje a poskytuje svojim členom informácie potrebné na uplatňovanie tejto smernice, najmä pokiaľ ide o jej články 3 a 4;

e) na žiadosť Komisie vydáva stanoviská o otázkach uvedených v článku 2 ods. 5 písm. b), článku 6a ods. 3, článku 9 ods. 2, článku 9 ods. 4 a o každej záležitosti týkajúcej sa audiovizuálnych mediálnych služieb, najmä v oblasti ochrany maloletých a podnecovania k nenávisti.“

4. Komisia je splnomocnená prijímať rokovací poriadok skupiny ERGA vo vykonávacích aktoch.“

23. Článok 33 sa nahrádza takto:

„Článok 33

Komisia monitoruje členské štáty pri uplatňovaní smernice vrátane ich uplatňovania koregulácie a samoregulácie prostredníctvom kódexov prijatých na vnútroštátnej úrovni.

Najneskôr do [dátum – najneskôr štyri roky po prijatí] a potom každé tri roky Komisia predloží Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru správu o uplatňovaní tejto smernice.

Najneskôr do [dátum – najneskôr desať rokov po prijatí] Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade hodnotenie *ex post* spolu s prípadnými návrhmi na revíziu s cieľom zmerať vplyv smernice a jej pridanú hodnotu.“

Článok 2

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do [dátum – najneskôr jeden rok od nadobudnutia účinnosti]. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upraví členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenia hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 3

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 4

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli

*Za Európsky parlament
predseda*

*Za Radu
predseda*